

Środa, 9 lipca 2008 r.

Koordinacja systemów zabezpieczenia społecznego: załącznik XI *I**

P6_TA(2008)0349

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz określającego treść załącznika XI (COM(2006)0007 — C6-0029/2006 — 2006/0008(COD))

(2009/C 294 E/50)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2006)0007),
 - uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0376),
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 42 i art. 308 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C6-0029/2006),
 - uwzględniając art. 42 i art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A6-0229/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji COM(2006)0007;
 2. uważa, że procedura 2007/0129(COD) nie powiodła się w wyniku włączenia do procedury 2006/0008(COD) treści wniosku Komisji COM(2007)0376;
 3. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2006)0008

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 9 lipca 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr .../2008 zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz określający treść załączników

(Tekst mający znaczenie dla EOG i Szwajcarii)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności jego art. 42 i 308,

uwzględniając wniosek Komisji ||,

Środa, 9 lipca 2008 r.

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) **Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego** ⁽⁴⁾ stanowi, iż treść załączników II, X i XI do tego rozporządzenia zostanie określona przed datą rozpoczęcia jego stosowania.
- (2) **Należy dostosować treść załączników I, III, IV, VI, VII, VIII i IX do rozporządzenia (WE) nr 883/2004, by uwzględnić zarówno wymogi państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej po dacie przyjęcia rozporządzenia, jak i ostatnie zmiany w innych państwach członkowskich.**
- (3) **Artykuł 56 ust. 1 oraz art. 83** rozporządzenia (WE) nr 883/2004 przewidują, iż przepisy szczególne dotyczące stosowania ustawodawstw państw członkowskich zostaną określone w załączniku XI do tego rozporządzenia. Celem załącznika XI jest uwzględnienie specyficznych cech różnych systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich w celu ułatwienia stosowania zasad koordynacji.
- (4) Kilka państw członkowskich wystąpiło o umieszczenie w załączniku XI wpisów dotyczących stosowania ich krajowych przepisów z dziedziny zabezpieczenia społecznego oraz dostarczyło Komisji prawnych i praktycznych wyjaśnień dotyczących ich przepisów i systemów.
- (5) Mając na uwadze konieczność racjonalizacji i uproszczenia w nowym rozporządzeniu, należy przyjąć zasadę, iż wpisy o podobnym charakterze lub odpowiadające temu samemu celowi, dotyczące różnych państw członkowskich, są traktowane w taki sam sposób.
- (6) Zważywszy na fakt, iż rozporządzenie (WE) 883/2004 ma na celu koordynację ustawodawstw z dziedziny zabezpieczenia społecznego, podlegającej wyłącznym kompetencjom państw członkowskich, wpisy sprzeczne z przeznaczeniem lub celami tego rozporządzenia i wpisy wyłącznie interpretujące ustawodawstwo krajowe nie powinny zostać uwzględnione w rozporządzeniu.
- (7) Niektóre z przedstawionych wniosków dotyczyły kwestii wspólnych dla kilku państw członkowskich; w związku z tym do takich kwestii należy zastosować bardziej ogólne podejście, nie wprowadzając w załączniku XI podobnego przepisu dla kilku państw członkowskich, ale wyjaśniając przepisy rozporządzenia (WE) nr 883/2004 lub inne załączniki do tego rozporządzenia, które należy zatem odpowiednio zmienić bądź umieszczając ||przepisy w rozporządzeniu wykonawczym, o którym mowa w art. 89.
- (8) Właściwe jest także ujmowanie niektórych specyficznych kwestii w innych załącznikach, w zależności od ich przeznaczenia i treści, a nie w załączniku XI, w celu zapewnienia, aby załączniki do rozporządzenia (WE) nr 883/2004 były spójne wewnętrznie oraz wzajemnie.
- (9) W celu ułatwienia stosowania rozporządzenia przez obywateli, którzy występują o udzielenie informacji lub kierują wnioski do instytucji państw członkowskich, zawsze gdy jest to konieczne, należy podać odesłania do ustawodawstwa danych państw członkowskich także w języku wyjściowym tak, aby uniknąć ryzyka błędnej interpretacji.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 883/2004.
- (11) Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 stanowi, iż stosuje się ono od dnia wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego. Należy więc stosować niniejsze rozporządzenie począwszy od tej samej daty,

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 13.7.2007, s. 61.

⁽²⁾ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 9 lipca 2008 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1. Wersja skorygowana w Dz.U. L 200 z 7.6.2004, s. 1.

Środa, 9 lipca 2008 r.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 883/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1. Dodaje się punkt preambuły po punkcie 5 preambuły w brzmieniu:

„(5a) Wpisy niektórych państw członkowskich w załączniku VI rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 są obecnie objęte w rozporządzeniu (WE) nr 883/2004 pewnymi przepisami ogólnymi, np. równe traktowanie świadczeń, dochodów, okoliczności lub zdarzeń, o czym mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, który stanowi, że jeżeli ustawodawstwo właściwego państwa członkowskiego przypisuje pewne skutki prawne zaistnieniu pewnych okoliczności lub zdarzeń, to takie same skutki prawne muszą być przypisane równoważnym zdarzeniom lub okolicznościom zaistniałym w innym państwie członkowskim. Wobec powyższego kilka wpisów w załączniku VI rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 stało się zbędne.”

2. Po punkcie 8 preambuły dodaje się następujący punkt preambuły:

„(8a) Członkowie rodzin byłych pracowników przygranicznych powinni korzystać z możliwości dalszej opieki medycznej w kraju, w którym ubezpieczony był poprzednio zatrudniony, po przejściu ubezpieczonego na emeryturę.”

3. Dodaje się punkt preambuły po punkcie 17 preambuły w brzmieniu:

„(17a) Jeżeli dana osoba zostanie objęta zakresem zastosowania danego ustawodawstwa zgodnie z tytułem II niniejszego rozporządzenia, ustawodawstwo właściwego państwa członkowskiego powinno określać warunki objęcia świadczeniami i nabywania uprawnień do tych świadczeń przy jednoczesnym poszanowaniu prawa wspólnotowego.”

4. Dodaje się punkt preambuły po punkcie 18 preambuły w brzmieniu:

„(18a) Zasada jedności obowiązującego prawodawstwa ma istotne znaczenie i powinna zostać rozszerzona. Z powyższego nie powinno jednak wynikać, że sam fakt przyznania świadczenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i obejmującego płatność składek ubezpieczeniowych czy ochronę ubezpieczeniową dla beneficjenta, powoduje, że ustawodawstwo państwa członkowskiego, którego instytucja przyznała świadczenie, staje się obowiązującym ustawodawstwem dla tej osoby (*).”

(*) por. połączone sprawy C-502/01 i C-31/02, Gaumain-Cerri i Barth, Zb.Orz. [2004] I-6483.”

5. W art. 1 dodaje się punkt (v):

„(va) »benefits in kind« określenie świadczenia rzeczowe oznacza świadczenia rzeczowe przewidziane w ustawodawstwie państwa członkowskiego, które służą zapewnieniu, udostępnieniu, bezpośredniemu opłaceniu lub zwrotowi kosztów opieki medycznej i produktów i usług stanowiących element dodatkowy takiej opieki.”

6. Artykuł 3 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:

a) do pomocy społecznej i medycznej ani

b) do świadczeń, co do których państwo przejmuje odpowiedzialność za szkody wyrządzone osobom i zapewnia rekompensatę ofiarom wojny i działań militarnych lub ich skutków; ofiarom przestępstw, zamachów lub aktów terrorizmu; ofiarom szkód spowodowanych przez funkcjonariuszy państwa członkowskiego podczas wykonywania ich obowiązków; lub ofiarom, które poniosły szkodę ze względów politycznych lub religijnych lub też ze względu na pochodzenie.”

7. Artykuł 14 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli ustawodawstwo państwa członkowskiego uzależnia przyjęcie do ubezpieczenia dobrowolnego lub fakultatywnego kontynuowanego od zamieszkania w tym państwie lub od wykonywania poprzednio pracy najemnej lub pracy na własny rachunek, to przepisy art. 5 lit. b) stosuje się tylko do osób, które podlegały, na jakimś wcześniejszym etapie, ustawodawstwu tego państwa członkowskiego na podstawie pracy najemnej lub pracy na własny rachunek.

Środa, 9 lipca 2008 r.

5. Jeżeli ustawodawstwo państwa członkowskiego uzależnia przyjęcie do systemu ubezpieczenia dobrowolnego lub fakultatywnego kontynuowanego od spełnienia przez daną osobę wymogu ukończenia okresów ubezpieczenia, to ma to zastosowanie tylko do osób, które wcześniej spełniły ten obowiązek w tym państwie członkowskim na podstawie tego samego systemu.”

8. Art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Członkowie rodziny pracownika przygranicznego są uprawnieni do świadczeń rzeczowych w czasie ich pobytu we właściwym państwie członkowskim. Jednak dopóki obowiązuje załącznik III, gdy właściwe państwo członkowskie jest wymienione w załączniku III, członkowie rodziny pracownika przygranicznego zamieszkujący w tym samym państwie członkowskim co pracownik przygraniczny, są uprawnieni do świadczeń rzeczowych we właściwym państwie członkowskim wyłącznie zgodnie z warunkami określonymi w art. 19 ust. 1.”

9. Art. 28 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownik przygraniczny, który przechodzi na emeryturę lub rentę inwalidzką, jest uprawniony w przypadku choroby, do dalszego uzyskiwania świadczeń rzeczowych w państwie członkowskim, w którym ostatnio wykonywał pracę najemną lub pracę na własny rachunek, w zakresie, w jakim jest to kontynuacja opieki, która zaczęła się w tym państwie członkowskim. Określenie «kontynuacja opieki» oznacza dalsze badanie, diagnozowanie i leczenie choroby przez cały okres jej trwania.

Pierwszy akapit ma zastosowanie mutatis mutandis do członków rodziny emerytowanego pracownika przygranicznego...”

10. Artykuł 51 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli ustawodawstwo lub określony system państwa członkowskiego uzależnia nabycie, zachowanie lub odzyskanie prawa do świadczeń od tego, czy zainteresowany był ubezpieczony w chwili realizacji ryzyka, to warunek ten uważa się za spełniony, jeżeli zainteresowany był wcześniej ubezpieczony na podstawie odpowiednio: ustawodawstwa lub określonego systemu tego państwa członkowskiego, a w chwili realizacji ryzyka jest ubezpieczony od tego samego ryzyka na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego lub — jeżeli nie jest — należy mu się świadczenie z tytułu tego samego ryzyka na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego. Ten ostatni warunek uważa się zaś za spełniony w przypadkach, o których mowa w art. 57...”

11. Artykuł 52 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadkach, w których wyliczanie zgodnie z ust. 1 lit. a) w jednym państwie członkowskim nieodmiennie wiąże się z tym, że świadczenie niezależne jest równe lub wyższe od świadczenia proporcjonalnego ustalonego zgodnie z ust. 1 lit. b), instytucja właściwa odstępuje od obliczenia proporcjonalnego, pod warunkiem że:

a) przypadek taki objęty jest częścią 1 załącznika VIII;

b) w danym przypadku nie ma zastosowania żadne ustawodawstwo zawierające przepisy wykluczające kumulację świadczeń, o którym mowa w art. 54 i 55, chyba że spełnione są warunki określone w art. 55 ust. 2; oraz

c) w okolicznościach określonych w danym przypadku art. 57 nie ma zastosowania do okresów ukończonych na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego...”

12. W art. 52 dodaje się ustęp o brzmieniu:

„4a. Niezależnie od przepisów ust. 1, 2 i 3 obliczanie proporcjonalne nie ma zastosowania do systemów, które zapewniają świadczenia obliczane bez brania pod uwagę okresów czasu — o ile systemy te figurują w wykazie zawartym w części 2 załącznika VIII. W takich przypadkach zainteresowanemu należy się świadczenie obliczone zgodnie z ustawodawstwem danego państwa członkowskiego...”

13. W art. 56 ust. 1,c przed słowami „zgodnie z procedurami określonymi w załączniku XI” dodaje się słowa „w stosowanych przypadkach”.

Środa, 9 lipca 2008 r.

14. W art. 56 dodaje się ustęp o brzmieniu:

„1a. Jeżeli ust. 1 lit. c) nie ma zastosowania, gdyż według ustawodawstwa państwa członkowskiego świadczenie należy obliczyć na podstawie informacji innych niż okresy ubezpieczenia lub zamieszkania — danych niewyrażanych w kategoriach czasowych, to za każdy okres ubezpieczenia lub zamieszkania ukończony na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego, instytucja właściwa uwzględni kwotę zgromadzonego kapitału, kapitału uznawanego za zgromadzony lub jakąkolwiek inną liczbę służącą do obliczenia świadczenia zgodnie ze stosowanym przez nią ustawodawstwem, podzieloną przez jednostki okresów odpowiadające jej w danym systemie emerytalno- rentowym.”

15. W art. 57 dodaje się ustęp o brzmieniu:

„3a. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do systemów figurujących w wykazie zawartym w części 2 załącznika VIII.”

16. Artykuł 62 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 i 2, w odniesieniu do osób bezrobotnych objętych przepisami art. 65 ust. 5 lit. a), instytucja miejsca zamieszkania bierze pod uwagę wynagrodzenie lub dochód zawodowy, który zainteresowany otrzymywał w państwie członkowskim, którego ustawodawstwu podlegał w okresie swojego ostatniego zatrudnienia lub pracy na własny rachunek zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego.”

17. Po art. 68 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 68a

Udzielanie świadczeń

Jeżeli osoba, której należy udzielić świadczeń rodzinnych, nie wykorzystuje ich na utrzymanie członków rodziny, właściwa instytucja wypełnia swoje zobowiązania prawne poprzez udzielenie wspomnianych świadczeń osobie fizycznej lub prawnej, która faktycznie utrzymuje członków tej rodziny, na wniosek i za pośrednictwem instytucji w państwie członkowskim ich miejsca zamieszkania lub instytucji wyznaczonej lub organu wskazanego w tym celu przez właściwą władzę państwa członkowskiego, w którym mają oni miejsce zamieszkania.”

18. W art. 87 dodaje się ustęp o brzmieniu:

„10a. Załącznik III będzie uchylony po upływie 5 lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.”

19. Załączniki zmienia się zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie [...] dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego, o którym mowa w art. 89 rozporządzenia (WE) nr 883/2004.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ||,

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Środa, 9 lipca 2008 r.

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach do rozporządzenia (WE) nr 883/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1. W załączniku I część I wprowadza się następujące zmiany:

a) Po wpisie w tytule „A. BELGIA” dodaje się następujący wpis:

„Aa. BUŁGARIA

Świadczenia alimentacyjne wypłacane przez państwo na podstawie art. 92 kodeksu rodzinnego;”

b) Po wpisie w tytule „C. NIEMCY” dodaje się następujące wpisy:

„Ca. ESTONIA

Świadczenia alimentacyjne wypłacane na podstawie ustawy o świadczeniach alimentacyjnych z dnia 21 lutego 2007 r.

Cb. HISZPANIA

Zaliczki z tytułu świadczeń alimentacyjnych wypłacane na podstawie dekretu królewskiego 1618/2007 z dnia 7 grudnia 2007 r.;

c) Po wpisie w tytule „D. FRANCJA” dodaje się następujące wpisy:

„Da. LITWA

Płatności z Dziecięcego Funduszu Alimentacyjnego na podstawie ustawy o Dziecięcym Funduszu Alimentacyjnym.

Db. LUKSEMBURG

Zaliczki z tytułu świadczeń alimentacyjnych i egzekucja tych świadczeń w rozumieniu ustawy z dnia 26 lipca 1980 r.;

d) Po wpisie w tytule „E. AUSTRIA” dodaje się następujący wpis:

„Ea. POLSKA

Świadczenia alimentacyjne na podstawie ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów;”

e) Po wpisie w tytule „F. PORTUGALIA” dodaje się następujące wpisy:

„Fa. SŁOWENIA

Zastępcze świadczenie na pokrycie kosztów utrzymania w zgodności z ustawą z dnia 25 lipca 2006 r. o gwarancji publicznej i funduszu alimentacyjnym Republiki Słowenii

Fb. SŁOWACJA

Zastępcze świadczenie z tytułu alimentacji (zastępcze świadczenie alimentacyjne) zgodnie z ustawą nr 452/2004 Coll. o zastępczym świadczeniu z tytułu alimentacji, z późniejszymi zmianami.”

2. Załącznik I, część II otrzymuje brzmienie:

a) Po wpisie w tytule „A. BELGIA” dodaje się następujący wpis:

„Aa. BUŁGARIA

Zryczałtowany zasiłek macierzyński (ustawa o zasiłkach rodzinnych dla dzieci)

Ab. REPUBLIKA CZESKA

Zasiłek z tytułu urodzenia dziecka

Środa, 9 lipca 2008 r.

Ac. ESTONIA

Zasilek z tytułu urodzenia dziecka

zasilek adopcyjny;

b) Tytuł 'B. HISZPANIA' otrzymuje następujące brzmienie:

„B. HISZPANIA

Jednorazowe zasiłki z tytułu urodzenia dziecka i adopcji;

c) W tytule „C. FRANCJA” dodaje się następujące słowa:

„z wyjątkiem przypadków gdy są one wypłacane osobie podlegającej ustawodawstwu Francji na mocy art. 12 lub art. 16;”

d) Po wpisie w tytule „C. FRANCJA” dodaje się następujące wpisy:

„Ca. ŁOTWA

Zasilek z tytułu urodzenia dziecka

Zasilek adopcyjny

Cb. LITWA

Zryczałtowany zasiłek na dziecko”

e) Po wpisie w tytule „D. LUKSEMBURG’ dodaje się następujące wpisy:

„Da. WĘGRY

Zasilek macierzyński

Db. POLSKA

Jednorazowa zapomoga z tytułu narodzin dziecka (ustawa o świadczeniach rodzinnych)

Dc. RUMUNIA

Zasilek z tytułu urodzenia dziecka

Wyprawki dla noworodków

Dd. SŁOWENIA

Zasilek z tytułu urodzenia dziecka

De. SŁOWACJA

Zasilek z tytułu urodzenia dziecka

dodatek do zasiłku porodowego.”

Środa, 9 lipca 2008 r.

3. Załącznik II otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK II

POSTANOWIENIA UMÓW, KTÓRE POZOSTAJĄ W MOCY I KTÓRE, W ODPOWIEDNICH PRZYPADKACH, SĄ OGRANICZONE DO OBJĘTYCH NIMI OSÓB

(art. 8 ust. 1)

Uwagi ogólne

Przepisy umów dwustronnych, które nie wchodzą w zakres niniejszego rozporządzenia lub które pozostają w mocy pomiędzy państwami członkowskimi, nie są wymienione w niniejszym załączniku. Takie przepisy obejmują zobowiązania powstałe pomiędzy państwami członkowskimi, wynikającymi z umów ustanawiających, na przykład, przepisy dotyczące naliczania okresów ubezpieczeń przebytych w kraju trzecim.

Nadal mające zastosowanie postanowienia umów o zabezpieczeniu społecznym

a) BELGIA–NIEMCY

Artykuł 3 i 4 Protokołu końcowego z dnia 7 grudnia 1957 r. do umowy ogólnej z tego samego dnia, w brzmieniu ustalonym Protokołem uzupełniającym z dnia 10 listopada 1960 r. (zaliczanie okresów ubezpieczenia przebytych w niektórych regionach przygranicznych przed, podczas i po drugiej wojnie światowej).

b) BELGIA–LUKSEMBURG

Umowa z dnia 24 marca 1994 r. o zabezpieczeniu społecznym dla pracowników przygranicznych (dotycząca uzupełniającego zwrotu kosztów o zryczałtowanej stawce).

c) BUŁGARIA–NIEMCY

Artykuł 28 ust. 1 lit. b) umowy z dnia 17 grudnia 1997 r. o zabezpieczeniu społecznym (zachowanie porozumień zawartych między Bułgarią a byłą Niemiecką Republiką Demokratyczną w sprawie osób, które otrzymywały świadczenia przed 1996 r.).

d) BUŁGARIA–AUSTRIA

Artykuł 38 ust. 3 umowy z dnia 14 kwietnia 2005 r. o zabezpieczeniu społecznym (zaliczanie okresów ubezpieczenia przebytych przed 27 listopada 1961 r.); niniejszy punkt ma zastosowanie tylko do osób objętych tą umową.

e) BUŁGARIA–SŁOWENIA

Artykuł 32 ust. 2 umowy z dnia 18 grudnia 1957 r. o zabezpieczeniu społecznym (zaliczanie okresów ubezpieczenia przebytych do 31 grudnia 1957 r.).

f) REPUBLIKA CZESKA–NIEMCY

Artykuł 39 ust. 1 lit. b) i c) umowy z dnia 27 lipca 2001 r. o zabezpieczeniu społecznym (zachowanie porozumień zawartych między byłą Republiką Czechosłowacką i byłą Niemiecką Republiką Demokratyczną w sprawie osób, które otrzymywały świadczenia przed 1996 r.; zaliczanie okresów ubezpieczenia zakończonych w jednym z umawiających się państw dla osób, które otrzymywały już świadczenia za te okresy od umawiającego się państwa dnia 1 września 2002 r. i przebywały na jego terytorium).

g) REPUBLIKA CZESKA–CYPR

Artykuł 32 ust. 4 umowy z dnia 19 stycznia 1999 r. o zabezpieczeniu społecznym (określający uprawnionego do obliczenia okresów zatrudnienia zakończonych na podstawie właściwej umowy z 1976 r.); niniejsze postanowienie ma zastosowanie tylko do osób objętych tą umową.

Środa, 9 lipca 2008 r.

- h) **REPUBLIKA CZESKA–LUKSEMBURG**
Artykuł 52 ust. 8 umowy z dnia 17 listopada 2000 r. (zaliczanie okresów ubezpieczenia emerytalnego uchodźców politycznych).
- i) **REPUBLIKA CZESKA–AUSTRIA**
Artykuł 32 ust. 3 umowy z dnia 20 lipca 1999 r. o zabezpieczeniu społecznym (zaliczanie okresów ubezpieczenia zakończonych przed 27 listopada 1961 r.); niniejszy punkt ma nadal zastosowanie tylko do osób objętych tą umową.
- j) **REPUBLIKA CZESKA–SŁOWACJA**
Artykuły 12, 20 i 33 umowy z dnia 29 października 1992 r. o zabezpieczeniu społecznym (art. 12 określa kompetencje w zakresie przyznawania renty rodzinnej; art. 20 określa kompetencje w zakresie obliczania zakończonych okresów ubezpieczenia do dnia rozwiązania Federacyjnej Republiki Czech i Słowacji; art. 33 określa kompetencje w zakresie wypłacania emerytur przyznanych przed rozwiązaniem Federacyjnej Republiki Czech i Słowacji).
- k) **DANIA–FINLANDIA**
Artykuł 7 Konwencji nordyckiej z dnia 18 sierpnia 2003 r. o zabezpieczeniu społecznym dotyczący pokrycia dodatkowych kosztów podróży w przypadku choroby w trakcie pobytu w innym kraju nordyckim, powodującej konieczność przedsięwzięcia droższej podróży powrotnej do kraju zamieszkania.
- l) **DANIA–SZWECJA**
Artykuł 7 Konwencji nordyckiej z dnia 18 sierpnia 2003 r. o zabezpieczeniu społecznym dotyczący pokrycia dodatkowych kosztów podróży w przypadku choroby w trakcie pobytu w innym kraju nordyckim, powodującej konieczność przedsięwzięcia droższej podróży powrotnej do kraju zamieszkania.
- m) **NIEMCY–HISZPANIA**
Artykuł 45 ust. 2 umowy z dnia 4 grudnia 1973 r. o zabezpieczeniu społecznym (reprezentacja przez placówki dyplomatyczne i konsularne).
- n) **NIEMCY–FRANCJA**
 - i) umowa uzupełniająca nr 4 z dnia 10 lipca 1950 r. do Konwencji ogólnej z tego samego dnia, w formie określonej w Umowie dodatkowej nr 2 z dnia 18 czerwca 1955 r. (zaliczanie okresów ubezpieczenia przebytych między dniem 1 lipca 1940 r. a dniem 30 czerwca 1950 r.);
 - ii) tytuł I tej umowy dodatkowej nr 2 (zaliczanie okresów ubezpieczenia przebytych przed dniem 8 maja 1945 r.);
 - iii) pkt 6, 7 i 8 Protokołu ogólnego z dnia 10 lipca 1950 r. do tej Konwencji ogólnej (uzgodnienia administracyjne);
 - iv) tytuły II, III i IV umowy z dnia 20 grudnia 1963 r. (zabezpieczenie społeczne w kraju związkowym Saary).
- o) **NIEMCY–LUKSEMBURG**
Artykuł 4–7 umowy z dnia 11 lipca 1959 r. (zaliczanie okresów ubezpieczenia przebytych między wrześniem 1940 r. a czerwcem 1946 r.).
- p) **NIEMCY–WĘGRY**
Artykuł 40 ust. 1 lit. b) umowy z dnia 2 maja 1998 r. o zabezpieczeniu społecznym (zachowanie porozumienia zawartego między Węgrami i byłą Niemiecką Republiką Demokratyczną w sprawie osób, które otrzymywały świadczenia przed 1996 r.).
- q) **NIEMCY–NIDERLANDY**
Artykuł 2 i 3 umowy uzupełniającej nr 4 z dnia 21 grudnia 1956 r. do konwencji z dnia 29 marca 1951 r. (rozstrzyganie w sprawach praw nabytych w niemieckim systemie ubezpieczenia społecznego przez pracowników holenderskich między dniem 13 maja 1940 r. a dniem 1 września 1945 r.).

Środa, 9 lipca 2008 r.

r) NIEMCY–AUSTRIA

- (i) Artykuł 1 ust. 5 oraz art. 8 umowy z dnia 19 lipca 1978 r. o ubezpieczeniu na wypadek bezrobocia oraz art. 10 Protokołu końcowego do tej umowy (przyznawanie zasiłków dla bezrobotnych pracownikom przygranicznym przez poprzednie państwo zatrudnienia) będzie stosować się do osób, które pracowały jako pracownicy przygraniczni do dnia 1 stycznia 2005 r. włącznie i stały się bezrobotne przed dniem 1 stycznia 2011 r.;
- (ii) Artykuł 14 ust. 2 lit. g), h), i) oraz j) umowy z dnia 4 października 1995 r. o zabezpieczeniu społecznym dotyczący podziału kompetencji między oba kraje w odniesieniu do spraw dotyczących zakończonego ubezpieczenia i do przebytych okresów ubezpieczenia (podział kompetencji między oboma krajami w odniesieniu do spraw dotyczących zakończonego ubezpieczenia i do przebytych okresów ubezpieczenia); niniejszy punkt ma nadal zastosowanie tylko do osób objętych tą umową.

s) NIEMCY–POLSKA

- i) Umowa z dnia 9 października 1975 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i wypadkowym, na warunkach i w zakresie określonym w art. 27 ust. 2, 3 i 4 umowy z dnia 8 grudnia 1990 r. o zabezpieczeniu społecznym (zachowanie statusu prawnego na podstawie umowy z 1975 r. osób, które zamieszkiwały na stałe na terytorium Niemiec lub Polski przed 1 stycznia 1991 r. i które nadal tam zamieszkują);
- (ii) Artykuł 27 ust. 5 i art. 28 ust. 2 umowy z dnia 8 grudnia 1990 r. o zabezpieczeniu społecznym (zachowanie uprawnień do emerytury wypłacanej na podstawie umowy z 1957 r. zawartej między byłą Niemiecką Republiką Demokratyczną a Polską; zaliczanie okresów ubezpieczenia przebytych przez polskich pracowników na mocy umowy z 1988 r. zawartej między byłą Niemiecką Republiką Demokratyczną a Polską).

t) NIEMCY–RUMUNIA

Artykuł 28 ust. 1 lit. b) umowy z dnia 8 kwietnia 2005 r. o zabezpieczeniu społecznym (zachowanie umowy zawartej między Rumunią a byłą Niemiecką Republiką Demokratyczną w sprawie osób, które otrzymywały świadczenia przed 1996 r.)

u) NIEMCY–SŁOWENIA

Artykuł 42 umowy z dnia 24 września 1997 r. o zabezpieczeniu społecznym (rozstrzyganie w sprawie praw nabytych przed 1 stycznia 1956 r. w systemie ubezpieczenia społecznego drugiego umawiającego się państwa); niniejszy punkt ma zastosowanie tylko do osób objętych tą umową.

v) NIEMCY–SŁOWACJA

Drugi i trzeci akapit artykułu 29 ust. 1 umowy z dnia 12 września 2002 r. (zachowanie umowy zawartej między byłą Republiką Czechosłowacką a byłą Niemiecką Republiką Demokratyczną w sprawie osób, które otrzymywały świadczenia przed 1996 r.; zaliczanie okresów ubezpieczenia zakończonych w jednym z umawiających się państw dla osób, które otrzymywały już świadczenia za te okresy od umawiającego się państwa dnia 1 grudnia 2003 r. i przebywały na jego terytorium).

w) NIEMCY–ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

- (i) Artykuł 7 ust. 5 i 6 umowy z dnia 20 kwietnia 1960 r. o zabezpieczeniu społecznym (ustawodawstwo właściwe dla osób cywilnych pracujących w służbie sił zbrojnych);
- (ii) Artykuł 5 ust. 5 i 6 umowy z dnia 20 kwietnia 1960 r. o ubezpieczeniu na wypadek bezrobocia (ustawodawstwo właściwe dla osób cywilnych pracujących w służbie sił zbrojnych).

x) IRLANDIA–ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Artykuł 19 ust. 2 umowy z dnia 14 grudnia 2004 r. o zabezpieczeniu społecznym (dotyczący przenoszenia i uznawania niektórych świadczeń z tytułu niepełnosprawności).

Środa, 9 lipca 2008 r.

v) **HISZPANIA–PORTUGALIA**

Artykuł 22 Konwencji ogólnej z dnia 11 czerwca 1969 r. (przenoszenie zasiłków dla bezrobotnych). Wpis ten zachowa ważność przez okres dwóch lat od daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (WE) nr 883/2004.

z) **WŁOCHY–SŁOWENIA**

(i) Umowa w sprawie wykonania wzajemnych zobowiązań w zakresie ubezpieczeń społecznych, z uwzględnieniem paragrafu 7 załącznika XIV do Traktatu o pokoju (zawarta w formie wymiany not dnia 5 lutego 1959 r.) (zaliczanie okresów ubezpieczenia zakończonych przed 18 grudnia 1954 r.); niniejszy punkt ma zastosowanie tylko do osób objętych tą umową;

(ii) Artykuł 45 ust. 3 umowy z dnia 7 lipca 1997 r. o zabezpieczeniu społecznym dotyczący byłej strefy B Wolnego Terytorium Triestu (zaliczanie okresów ubezpieczenia zakończonych przed 5 października 1956 r.); niniejszy punkt ma zastosowanie tylko do osób objętych tą umową..

aa) **LUKSEMBURG–PORTUGALIA**

Porozumienie z dnia 10 marca 1997 r. (w sprawie uznawania decyzji podejmowanych przez instytucje jednej z umawiających się stron dotyczących inwalidztwa osób wnioskujących o rentę od instytucji drugiej umawiającej się strony).

ab) **LUKSEMBURG–SŁOWACJA**

Artykuł 50 ust. 5 umowy z dnia 23 maja 2002 r. o zabezpieczeniu społecznym (zaliczanie okresów ubezpieczenia emerytalnego uchodźców politycznych).

ac) **WĘGRY–AUSTRIA**

Artykuł 36 ust. 3 umowy z dnia 31 marca 1999 r. o zabezpieczeniu społecznym (zaliczanie okresów ubezpieczenia zakończonych przed 27 listopada 1961 r.); niniejszy punkt ma zastosowanie tylko do osób objętych tą umową.

ad) **WĘGRY–SŁOWENIA**

Artykuł 31 umowy z dnia 7 października 1957 r. o zabezpieczeniu społecznym (zaliczanie okresów ubezpieczenia zakończonych przed 29 maja 1956 r.); niniejszy punkt ma zastosowanie tylko do osób objętych tą umową.

ae) **WĘGRY–SŁOWACJA**

Artykuł 34 ust. 1 umowy z dnia 30 stycznia 1959 r. o zabezpieczeniu społecznym (art. 34 ust. 1 stanowi, że okresy ubezpieczenia przyznane przed datą podpisania umowy to okresy ubezpieczenia państwa umawiającego się, na którego terenie osoba uprawniona jest zamieszkała); niniejszy punkt ma zastosowanie tylko do osób objętych tą umową.

af) **AUSTRIA–POLSKA**

Artykuł 33 ust. 3 umowy z dnia 7 września 1998 r. o zabezpieczeniu społecznym (zaliczanie okresów ubezpieczenia zakończonych przed 27 listopada 1961 r.); niniejszy punkt ma zastosowanie tylko do osób objętych tą umową.

ag) **AUSTRIA–RUMUNIA**

Artykuł 37 ust. 3 umowy z dnia 28 października 2005 r. o zabezpieczeniu społecznym (zaliczanie okresów ubezpieczenia zakończonych przed 27 listopada 1961 r.); niniejszy punkt ma zastosowanie tylko do osób objętych tą umową.

Środa, 9 lipca 2008 r.

ah) AUSTRIA–SŁOWENIA

Artykuł 37 umowy z dnia 10 marca 1997 r. o zabezpieczeniu społecznym (zaliczanie okresów ubezpieczenia zakończonych przed 1 stycznia 1956 r.); niniejszy punkt ma zastosowanie tylko do osób objętych tą umową.

ai) AUSTRIA–SŁOWACJA

Artykuł 34 ust. 3 umowy z dnia 21 grudnia 2001 r. o zabezpieczeniu społecznym (uznawanie okresów ubezpieczenia przebytych przed 27 listopada 1961 r.); niniejszy punkt ma zastosowanie tylko do osób objętych tą umową.

aj) PORTUGALIA–ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Artykuł 2 ust. 1 Protokołu z dnia 15 listopada 1978 r. o leczeniu medycznym.

ak) FINLANDIA–SZWECJA

Artykuł 7 Konwencji nordyckiej z dnia 18 sierpnia 2003 r. o zabezpieczeniu społecznym dotyczący pokrycia dodatkowych kosztów podróży w przypadku choroby w trakcie pobytu w innym kraju nordyckim, powodującej konieczność przedsięwzięcia droższej podróży powrotnej do kraju zamieszkania.”

4. W załączniku III wprowadza się następujące zmiany:**a) Po wpisie „DANIA” dodaje się wpis „ESTONIA”****b) Po wpisie „IRLANDIA” dodaje się następujące wpisy:**

„LITWA

WĘGRY.”

5. W załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 883/2004 wprowadza się następujące zmiany:**a) Po wpisie „BELGIA” dodaje się następujące wpisy:**

„BUŁGARIA

REPUBLIKA CZESKA.”

b) Po wpisie „FRANCJA” dodaje się wpis „CYPR”;**c) Po wpisie „LUKSEMBURG” dodaje się następujące wpisy:**

„WĘGRY

»NIDERLANDY«;”

d) Po wpisie „AUSTRIA” dodaje się następujące wpisy:

„POLSKA

SŁOWENIA..”

6. W załączniku VI wprowadza się następujące zmiany:**a) Dodaje się następujące pozycje:**

„-A. REPUBLIKA CZESKA

Pełna renta inwalidzka dla osób, których całkowite inwalidztwo powstało przed osiągnięciem osiemnastego roku życia, a które nie przebyły wymaganego okresu ubezpieczenia (dział 42 ustawy o ubezpieczeniu emerytalnym nr 155/1995 Coll.).

Środa, 9 lipca 2008 r.

-Aa. ESTONIA

- i) renty inwalidzkie przyznane przed dniem 1 kwietnia 2000 r. na podstawie ustawy o świadczeniach państwowych i zachowane na podstawie ustawy o państwowym ubezpieczeniu emerytalnym;
 - ii) renty krajowe przyznane z tytułu inwalidztwa zgodnie z ustawą o państwowym ubezpieczeniu emerytalnym;
 - iii) renty inwalidzkie przyznane zgodnie z ustawą o służbie w Siłach Obronnych, ustawą o służbie w Policji, ustawą o prokuraturze, ustawą o statusie sędziego, ustawą o wynagrodzeniach, emeryturach, rentach i innych gwarancjach socjalnych dla członków Riigikogu oraz z ustawą o urzędowych świadczeniach na rzecz Prezydenta Republiki;”
- b) Zmienia się kolejność wpisów w rubrykach „A. GRECJA” i „B. IRLANDIA”, w wyniku której przybiorą one postać „A. IRLANDIA” i „B. GRECJA”;
- c) W rubryce „A. IRLANDIA” tekst otrzymuje brzmienie:
- „Część II rozdział 17 ujednoliconej ustawy o opiece społecznej z 2005 r.”;
- d) Po wpisie w tytule „B. GRECJA” dodaje się następujący wpis:

„Ba. ŁOTWA

Renty inwalidzkie (trzecia grupa) na podstawie art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 1 stycznia 1996 r. o emeryturach i rentach państwowych;”

- e) W rubryce „C. FINLANDIA” tekst otrzymuje brzmienie:

„Renty krajowe dla osób niepełnosprawnych od urodzenia lub które stały się niepełnosprawne we wczesnym wieku (krajowa ustawa o rentach i emeryturach, 568/2007);

renty inwalidzkie określone na podstawie przepisów przejściowych i przyznane przed dniem 1 stycznia 1994 r. (przepisy wykonawcze do krajowej ustawy o rentach i emeryturach, 569/2007).”

7. Załącznik VII otrzymuje brzmienie:

- a) W tabelach zatytułowanych „BELGIA” i „FRANCJA” skreśla się wiersze dotyczące Luksemburga.
- b) Skreśla się tabelę zatytułowaną „LUKSEMBURG”.

8. Załącznik VIII otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK VIII

PRZYPADKI, W KTÓRYCH ODSTĘPUJE SIĘ OD USTALANIA PROPORCJONALNEGO LUB W KTÓRYCH NIE MA ONO ZASTOSOWANIA

(art. 52 ust. 4 i 5)

Część 1: Przypadki, w których odstępuje się od ustalania proporcjonalnego na mocy art. 52 ust. 4

A. DANIA

Wszystkie wnioski o przyznanie emerytury lub renty, o których mowa w ustawie o świadczeniach emerytalno-rentowych, z wyjątkiem świadczeń emerytalno-rentowych wymienionych w załączniku IX.

B. IRLANDIA

Wszystkie wnioski o przyznanie emerytury państwowej (przejściowej), emerytury państwowej (składkowej) oraz renty (składkowej) dla wdów i wdowców.

Środa, 9 lipca 2008 r.

C. CYPR

Wszystkie wnioski o przyznanie emerytury, renty inwalidzkiej oraz renty dla wdów i wdowców.

D. ŁOTWA

- a) Wszystkie wnioski o przyznanie renty inwalidzkiej (ustawa o emeryturach i rentach państwowych z dnia 1 stycznia 1996 r.).
- b) Wszystkie wnioski o przyznanie renty rodzinnej (ustawa o emeryturach i rentach państwowych z dnia 1 stycznia 1996 r.). ustawa o kapitałowym systemie emerytur z dnia 1 lipca 2001 r.).

E. LITWA

Wszystkie wnioski o przyznanie renty rodzinnej z ubezpieczenia społecznego obliczone od podstawowej kwoty renty rodzinnej (ustawa o świadczeniach z ubezpieczenia społecznego).

F. NIDERLANDY

Wszystkie wnioski o przyznanie emerytury na mocy ustawy o powszechnym ubezpieczeniu emerytalnym.

G. AUSTRIA

- a) Wszystkie wnioski o przyznanie świadczeń na mocy federalnej ustawy ogólnej z dnia 9 września 1955 r. o zabezpieczeniu społecznym, ustawy federalnej z dnia 11 października 1978 r. o zabezpieczeniu społecznym przedsiębiorców i przedstawicieli wolnych zawodów, ustawy federalnej z dnia 11 października 1978 r. o zabezpieczeniu społecznym rolników prowadzących działalność na własny rachunek oraz ustawy federalnej z dnia 30 listopada 1978 r. o zabezpieczeniu społecznym przedstawicieli wolnych zawodów prowadzących działalność na własny rachunek.
- b) Wszystkie wnioski o przyznanie renty inwalidzkiej na podstawie konta emerytalnego na mocy ustawy ogólnej o emeryturach i rentach z dnia 18 listopada 2004 r.
- c) Wszystkie wnioski o przyznanie renty rodzinnej na podstawie konta emerytalnego na mocy ustawy ogólnej o emeryturach i rentach z dnia 18 listopada 2004 r., jeżeli nie należy się podwyższenie świadczeń w związku z dodatkowymi miesiącami ubezpieczenia na mocy art. 7 ust. 2 ustawy ogólnej o emeryturach i rentach.
- d) Wszystkie wnioski o przyznanie renty inwalidzkiej i rodzinnej od Austriackich Regionalnych Izb Lekarskich [Landesärztekammern] opartej na świadczeniu podstawowym (świadczenie podstawowe i wszelkie świadczenia uzupełniające albo emerytura podstawowa).
- e) Wszystkie wnioski o przyznanie stałego zasiłku z tytułu choroby zawodowej i zasiłku na prawach renty rodzinnej z funduszu emerytalno-rentowego Austriackiej Izby Weterynarzy (Österreichische Tierärztekammer).
- f) Wszystkie wnioski o przyznanie świadczeń z tytułu renty inwalidzkiej, renty dla wdów i renty dla sierot zgodnie ze statutem instytucji pomocy społecznej austriackich izb adwokackich (Rechtsanwaltskammern) część A.

H. POLSKA

Wszystkie wnioski o przyznanie renty inwalidzkiej, emerytury w ramach planu emerytalnego o zdefiniowanych świadczeniach oraz renty rodzinnej.

I. PORTUGALIA

Wszystkie wnioski o przyznanie renty inwalidzkiej, emerytury i renty rodzinnej, z wyjątkiem przypadków, gdy skumulowane okresy ubezpieczenia spełnione na mocy ustawodawstwa co najmniej dwóch państw członkowskich wynoszą co najmniej 21 lat kalendarzowych, okresy ubezpieczenia w kraju wynoszą najwyżej 20 lat, a obliczenia dokonano na podstawie art. 11 rozporządzenia z mocą ustawy nr 35/2002 z dnia 19 lutego 2002.

Środa, 9 lipca 2008 r.

J. SŁOWACJA

- a) Wszystkie wnioski o przyznanie renty rodzinnej (renty dla wdów, wdowców i sierot), którą oblicza się według przepisów obowiązujących przed dniem 1 stycznia 2004 r. i której wysokość określa się na podstawie emerytury wypłacanej uprzednio danemu członkowi rodziny przed jego śmiercią.
- b) Wszystkie wnioski o przyznanie świadczeń emerytalno-rentowych obliczonych według ustawy nr 461/2003 o zabezpieczeniu społecznym ze zmianami.

K. SZWECJA

Wszystkie wnioski o przyznanie świadczenia gwarantowanego w formie emerytury (ustawa 1998:702) i emerytury w formie świadczenia dodatkowego (ustawa 1998:674).

L. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Wszystkie wnioski o przyznanie emerytury, rent dla wdów, wdowców lub partnerów związku cywilnego, z wyjątkiem przypadków, gdy:

- a) w roku podatkowym rozpoczynającym się dnia 6 kwietnia 1975 r. lub później:
 - i) zainteresowana osoba spełniła okresy ubezpieczenia, zatrudnienia lub zamieszkania na mocy ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa i innego państwa członkowskiego; oraz
 - ii) co najmniej jednego roku podatkowego, o którym mowa w ppkt (i), nie uznano za rok kwalifikujący się w rozumieniu ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa;
- b) okresy ubezpieczenia spełnione na mocy ustawodawstwa obowiązującego w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do okresów sprzed 5 lipca 1948 r. byłyby brane pod uwagę do celów stosowania przepisów art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia poprzez zastosowanie okresów ubezpieczenia, zatrudnienia lub zamieszkania na mocy ustawodawstwa innego państwa członkowskiego.

Wszystkie wnioski o przyznanie dodatkowego świadczenia emerytalnego na mocy ustawy o składkach na zabezpieczenie społeczne i świadczeniach z 1992 r., sekcja 44, oraz ustawy o składkach na zabezpieczenie społeczne i świadczeniach (Irlandia Północna) z 1992 r., sekcja 44.

Część 2: Przypadki, w których zastosowanie ma art. 52 ust. 5

A. FRANCJA

Podstawowe lub dodatkowe systemy emerytalne, w których wysokość świadczeń z tytułu starości jest ustalana na podstawie punktów emerytalnych.

B. ŁOTWA

Emerytury (ustawa o emeryturach i rentach państwowych z dnia 1 stycznia 1996 r.; ustawa o kapitałowym systemie emerytur z dnia 1 lipca 2001 r.).

C. WĘGRY

Świadczenia emerytalne oparte na członkostwie w prywatnych funduszach emerytalnych.

D. AUSTRIA

- a) emerytury na podstawie kont emerytalnych na mocy ustawy ogólnej o emeryturach i rentach z dnia 18 listopada 2004 r.
- b) obowiązkowe zasiłki na mocy art. 41 ustawy federalnej z dnia 28 grudnia 2001 r. BGBl I nr 154 o powszechnym funduszu wynagrodzeń farmaceutów austriackich [Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich].

Środa, 9 lipca 2008 r.

- c) emerytury i wcześniejsze emerytury Austriackich Regionalnych Izb Lekarskich (Landesärztekammern) oparte na świadczeniu podstawowym (świadczenie podstawowe i wszelkie świadczenia uzupełniające albo emerytura podstawowa), oraz wszystkie świadczenia emerytalno-rentowe Austriackich Regionalnych Izb Lekarskich oparte na świadczeniu dodatkowym (emerytura dodatkowa lub indywidualna)..
- d) wsparcie dla emerytów z funduszu emerytalno-rentowego Austriackiej Izby Weterynarzy.
- e) świadczenia zgodne ze statutem instytucji pomocy społecznej austriackich izb adwokackich, część A i B, z wyjątkiem wniosków o przyznanie świadczeń inwalidzkich, rent dla wdów lub sierot zgodnie ze statutem instytucji pomocy społecznej austriackich izb adwokackich, część A.
- f) świadczenia zapewniane przez instytucje pomocy społecznej Federalnej Izby Architektów i Doradców Technicznych na mocy Ziviltechnikerkammergesetz (ustawy o Austriackiej Izbie Inżynierów Budownictwa Lądowego) z 1993 r. i zgodnie ze statutem instytucji pomocy społecznej, z wyjątkiem świadczeń z tytułu choroby zawodowej oraz świadczeń na prawach renty rodzinnej wynikających z wyżej wspomnianych świadczeń.
- g) świadczenia zgodne ze statutem instytucji pomocy społecznej Federalnej Izby Zawodowych Księgowych i Doradców Podatkowych na mocy Wirtschaftstreuhänderberufsgesetz (ustawy o zawodowych księgowych i doradcach podatkowych).

E. POLSKA

Emerytury w ramach planu emerytalnego o zdefiniowanych świadczeniach.

F. SŁOWENIA

Emerytury i renty z obowiązkowego dodatkowego ubezpieczenia emerytalno-rentowego.

G. SŁOWACJA

Obowiązkowy system oszczędności emerytalnych.

H. SZWECJA

Emerytury i renty oparte na dochodach oraz emerytury i renty składkowe (ustawa 1998:674).

I. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Stopniowane świadczenia emerytalne wypłacane na mocy ustawy o powszechnym ubezpieczeniu z 1965 r., sekcja 36 i 37, ustawy o powszechnym ubezpieczeniu (Irlandia Północna) z 1966 r., sekcja 35 i 36.

J. BUŁGARIA

Emerytury z dodatkowego obowiązkowego ubezpieczenia emerytalnego na podstawie części II tytułu II kodeksu ubezpieczenia społecznego.

L. ESTONIA

Obowiązkowy system oszczędności emerytalnych."

9. W załączniku IX wprowadza się następujące zmiany:

a) W części I wprowadza się następujące zmiany:

(i) Po wpisie w tytule „F. IRLANDIA” dodaje się następujący wpis:

„Fa. ŁOTWA

Renty inwalidzkie (trzecia grupa) na podstawie art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 1 stycznia 1996 r. o emeryturach i rentach państwowych.”

Środa, 9 lipca 2008 r.

(ii) W rubryce „G. NIDERLANDY” dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Ustawa z dnia 10 listopada 2005 r. o dostosowaniu pracy i dochodu do zdolności do pracy;”

(iii) W rubryce „H. FINLANDIA” tekst otrzymuje brzmienie:

„Renty krajowe dla osób niepełnosprawnych od urodzenia lub które stały się niepełnosprawne we wczesnym wieku (krajowa ustawa o rentach i emeryturach, 568/2007)

Renty krajowe i renty małżonka/-i określone na podstawie przepisów przejściowych i przyznane przed dniem 1 stycznia 1994 r. (przepisy wykonawcze do krajowej ustawy o rentach i emeryturach, 569/2007)

Dodatkowa kwota renty dziecka przy obliczaniu niezależnych składek na podstawie krajowej ustawy o rentach i emeryturach (krajowa ustawa o rentach i emeryturach, 568/2007);”

(iv) W rubryce „I. SZWECJA” tekst otrzymuje brzmienie:

„Szwedzka renta chorobowa i aktywizacyjne świadczenie chorobowe (ustawa 1962:381).

Szwedzka emerytura gwarancyjna i świadczenie gwarantowane, które zastąpiły pełne szwedzkie emerytury państwowe przewidziane w ustawodawstwie o emeryturach państwowych mającym zastosowanie przed dniem 1 stycznia 1993 r. oraz pełna emerytura państwowa przyznana na podstawie przepisów przejściowych ustawodawstwa mającego zastosowanie od tej daty.”

b) W załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

(i) Po wpisie w tytule „C. WŁOCHY” dodaje się następujące wpisy:

„Ca. ŁOTWA

Renta rodzinna wyliczana na podstawie zakładanych okresów ubezpieczenia (art. 23 ust. 8 ustawy z dnia 1 stycznia 1996r. o emeryturach i rentach państwowych).

Cb. LITWA

a) renty z tytułu niezdolności do pracy z państwowego ubezpieczenia społecznego wypłacane na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z państwowego ubezpieczenia społecznego

b) renty rodzinne i sieroce z państwowego ubezpieczenia społecznego wyliczone, zgodnie z ustawą o emeryturach i rentach z państwowego ubezpieczenia społecznego, na podstawie renty z tytułu niezdolności do pracy, którą otrzymywał zmarły;”

(ii) Po wpisie w tytule „D. LUKSEMBURG” dodaje się następujący wpis:

„Da. SŁOWACJA

a) Słowacka renta inwalidzka i pochodna od niej renta rodzinna

b) renta inwalidzka przyznana osobie, która stała się inwalidą będąc dzieckiem pozostającym na utrzymaniu i w przypadku której zawsze uznaje się przebycie wymaganych okresów ubezpieczenia (art. 70 ust. 2 i art. 72 ust. 3 oraz art. 73 ust. 3 i 4 ustawy nr 461/2003 o ubezpieczeniu społecznym, z późniejszymi zmianami)”

c. W części III wpis „Nordycka konwencja o zabezpieczeniu społecznym z dnia 15 czerwca 1992 r.” otrzymuje brzmienie:

„Nordycka konwencja o zabezpieczeniu społecznym z dnia 18 sierpnia 2003 r.”

Środa, 9 lipca 2008 r.

10. Załącznik X otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK X

SPECJALNE NIESKŁADKOWE ŚWIADCZENIA PIENIĘŻNE

(ust. 2 lit. c)

A. BELGIA

- a) zasiłek zastępujący dochody (ustawa z dnia 27 lutego 1987 r.)
- b) dochód gwarantowany dla osób starszych (ustawa z dnia 22 marca 2001 r.)

B. BUŁGARIA

Emerytura socjalna ze względu na podeszły wiek (art. 89 kodeksu zabezpieczenia społecznego)

C. REPUBLIKA CZESKA

Zasiłek socjalny (ustawa o państwowej pomocy społecznej nr 117/1995 Sb)

D. DANIA

Wydatki na mieszkanie dla rencistów i emerytów (ustawa o pomocy przy indywidualnym zamieszkanianiu, tekst jednolity w ustawie nr 204 z dnia 29 marca 1995 r.)

E. NIEMCY

Dochód zapewniający podstawowe utrzymanie dla osób starszych i osób o ograniczonych możliwościach zarabkowania, przyznawany na podstawie rozdziału 4 księgi XII kodeksu socjalnego

Świadczenia na pokrycie kosztów pobytu, na mocy podstawowego przepisu dla osób poszukujących pracy, chyba, że w odniesieniu do tych świadczeń spełnione są wymogi zakwalifikowania się do otrzymywania czasowego dodatku po uzyskaniu zasiłku dla bezrobotnych (art. 24 ust. 1 księgi II Kodeksu socjalnego)

F. ESTONIA

- a) zasiłek dla osób dorosłych niepełnosprawnych (ustawa z dnia 27 stycznia 1999 r. o świadczeniach socjalnych dla osób niepełnosprawnych)
- b) państwowy zasiłek dla bezrobotnych (ustawa z dnia 29 września 2005 r. o służbach rynku pracy i o wsparciu wejścia na rynek pracy)

G. IRLANDIA

- a) zasiłek dla poszukujących pracy (ujednolicona ustawa o opiece społecznej z 2005 r., część 3, rozdział 2)
- b) emerytura państwowa (nieskładkowa) (ujednolicona ustawa o ochronie socjalnej z 2005 r., część 3, rozdział 4)
- c) renta dla wdów (nieskładkowa) i renta dla wdowców (nieskładkowa) [(ujednolicona) ustawa o ochronie socjalnej z 2005 r., część 3, rozdział 6]
- d) zasiłek z tytułu inwalidztwa (ujednolicona ustawa o ochronie socjalnej z 2005 r., część 3, rozdział 10)
- e) zasiłek dla osób niepełnosprawnych na pokrycie wydatków związanych z transportem (ustawa o zdrowiu z 1970 r., sekcja 61)
- f) renta dla niewidomych (ujednolicona ustawa o ochronie socjalnej z 2005 r., część 3, rozdział 5)

H. GRECJA

Specjalne świadczenia dla osób starszych (ustawa nr 1296/82)

Środa, 9 lipca 2008 r.

I. HISZPANIA

- a) gwarancja dochodu minimalnego (ustawa nr 13/82 z dnia 7 kwietnia 1982 r.)
- b) świadczenia pieniężne z tytułu pomocy osobom starszym i inwalidom niezdolnym do pracy (dekret królewski nr 2620/81 z dnia 24 lipca 1981 r.)
- c) Następujące świadczenia emerytalne:
 - i) nieskładkowe renty inwalidzkie i emerytury określone w art. 38 ust. 1 jednolitego tekstu ustawy powszechnej w sprawie zabezpieczenia społecznego, zatwierdzonej przez królewski dekret ustawodawczy nr 1/1994 z dnia 20 czerwca 1994 r.
 - ii) zasiłki uzupełniające świadczenia, o których mowa w lit. i), przewidziane w systemach ustawodawczych wspólnot autonomicznych, gdzie uzupełnienia takie gwarantują dochód w wysokości niezbędnej do pokrycia kosztów utrzymania, uwzględniające sytuację gospodarczą i społeczną w odnośnych wspólnotach autonomicznych
- d) Zasiłki na promocję mobilności i rekompensatę kosztów transportu (ustawa nr 13/1982 z 7 kwietnia 1982 r.)

J. FRANCJA

- a) Zasiłki uzupełniające:
 - i) ze Specjalnego Funduszu Inwalidzkiego, oraz
 - ii) z Funduszu Solidarności z Osobami Starszymi
- z tytułu nabytych praw (ustawa z dnia 30 czerwca 1956 r., skodyfikowana w księdze VIII kodeksu zabezpieczenia społecznego)
- b) zasiłek dla niepełnosprawnych dorosłych (ustawa z dnia 30 czerwca 1975 r., skodyfikowana w księdze VIII kodeksu zabezpieczenia społecznego)
 - c) zasiłek specjalny (ustawa z dnia 10 lipca 1952 r., skodyfikowana w księdze VIII kodeksu zabezpieczenia społecznego) z tytułu nabytych praw
 - d) solidarnościowy zasiłek emerytalny (rozporządzenie nadzwyczajne z dnia 24 czerwca 2004 r. skodyfikowane w księdze VIII kodeksu zabezpieczenia społecznego) na dzień 1 stycznia 2006 r.

K. WŁOCHY

- a) renty socjalne dla osób bez środków do życia (ustawa nr 153 z dnia 30 kwietnia 1969 r.)
- b) renty i zasiłki dla osób cywilnych będących niepełnosprawnymi lub inwalidami (ustawy nr 118 z dnia 30 marca 1974 r., nr 18 z dnia 11 lutego 1980 r. i nr 508 z dnia 23 listopada 1988 r.)
- c) renty i zasiłki dla osób głuchoniemych (ustawy nr 381 z dnia 26 maja 1970 r. i nr 508 z dnia 23 listopada 1988 r.)
- d) renty, emerytury i zasiłki dla niewidzących osób cywilnych (ustawa nr 382 z dnia 27 maja 1970 r. i nr 508 z dnia 23 listopada 1988 r.)
- e) zasiłki uzupełniające minimalne renty i emerytury (ustawy nr 218 z dnia 4 kwietnia 1952 r., nr 638 z dnia 11 listopada 1983 r., nr 407 z dnia 29 grudnia 1990 r.)
- f) świadczenia uzupełniające zasiłki dla niepełnosprawnych (ustawa nr 222 z dnia 12 czerwca 1984 r.)
- g) zasiłek socjalny (ustawa nr 335 z dnia 8 sierpnia 1995 r.)
- h) dodatek socjalny (art. 1 ust. 1 i 12 ustawy nr 544 z dnia 29 grudnia 1988 r. z późniejszymi zmianami)

Środa, 9 lipca 2008 r.

L. CYPR

- a) renta socjalna (ustawa o rentach socjalnych z 1995 r.(Ustawa 25(I)/95), ze zmianami)
- b) zasiłek dla niepełnosprawnych z poważnym uszkodzeniem narządu ruchu (decyzje Rady Ministrów nr 38210 z dnia 16 października 1992 r., 41370 z dnia 1 sierpnia 1994 r., 46183 z dnia 11 czerwca 1997 r. i 53675 z dnia 16 maja 2001 r.)
- c) świadczenie specjalne dla osób niewidomych (ustawa o świadczeniach specjalnych z 1996 r. (ustawa 77(I)/96), ze zmianami)

M. ŁOTWA

- a) państwowe świadczenie z zabezpieczenia społecznego (ustawa o państwowych świadczeniach socjalnych z dnia 1 stycznia 2003 r.)
- b) zasiłek z tytułu zwrotu kosztów transportu dla osób niepełnosprawnych o ograniczonej możliwości poruszania się (ustawa o państwowych świadczeniach socjalnych z 1 stycznia 2003 r.)

N. LITWA

- a) renta z opieki społecznej (art. 5 ustawy z 2005 r. o państwowych świadczeniach socjalnych, art. 5)
- b) specjalny zasiłek rekompensacyjny (art. 15 ustawy z 2005 r. o państwowych świadczeniach socjalnych, art. 15)
- c) świadczenie transportowe dla osób o ograniczonej sprawności ruchowej (art. 7 ustawy z 2005 r. o świadczeniach transportowych, art. 7)

O. LUKSEMBURG

Dochód dla osób o znacznym stopniu niepełnosprawności (art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 12 września 2003 r.), z wyjątkiem osób uznanych za pracowników niepełnosprawnych i zatrudnionych na zwykłym rynku pracy lub w otoczeniu chronionym

P. WĘGRY

- a) renta inwalidzka (dekret Rady Ministrów nr 83/1987 (XII 27) w sprawie renty inwalidzkiej)
- b) zasiłek emerytalny o charakterze nieskładkowym (ustawa III z 1993 r. o administracji socjalnej i świadczeniach socjalnych)
- c) zasiłek transportowy (dekret rządowy nr 164/1995 (XII 27) o zasiłkach transportowych dla osób ze znacznym upośledzeniem fizycznym)

Q. MALTA

- a) zasiłek uzupełniający (dział 73 ustawy o zabezpieczeniu społecznym (Cap. 318) z 1987 r.)
- b) emerytura (ustawa o zabezpieczeniu społecznym (Cap. 318) z 1987 r.)

R. NIDERLANDY

- a) ustawa z dnia 24 kwietnia 1997 r. o pomocy z tytułu niepełnosprawności dla młodych osób niepełnosprawnych (Wet Arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten (Wajong))
- b) ustawa z dnia 6 listopada 1986 r. o świadczeniach uzupełniających (Toeslagenwet (TW))

S. AUSTRIA

Dodatek wyrównawczy (ustawa federalna z dnia 9 września 1955 r. o powszechnym ubezpieczeniu społecznym, ustawa federalna z dnia 11 października 1978 r. o ubezpieczeniu społecznym dla osób zatrudnionych w handlu i ustawa federalna z dnia 11 października 1978 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników)

Środa, 9 lipca 2008 r.

T. POLSKA

Renta socjalna (ustawa z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej)

U. PORTUGALIA

- a) *nieskładkowa państwowa emerytura i renta inwalidzka (dekret z mocą ustawy nr 464/80 z dnia 13 października 1980 r.)*
- b) *nieskładkowa renta wdowia (dekret wykonawczy nr 52/81 z dnia 11 listopada 1981 r.)*
- c) *dodatek solidarnościowy dla osób starszych (rozporządzenie z mocą ustawy nr 232/2005 z dnia 29 grudnia 2005 r. zmienione rozporządzeniem z mocą ustawy nr 236/2006 z dnia 11 grudnia 2006 r.)*

V. SŁOWENIA

- a) *emerytura państwowa (ustawa z dnia 23 grudnia 1999 r. o ubezpieczeniu emerytalnym i rentowym)*
- b) *dodatek do dochodu emerytów i rencistów (ustawa z dnia 23 grudnia 1999 r. o ubezpieczeniu emerytalnym i rentowym)*
- c) *zasiłek na pokrycie kosztów utrzymania (ustawa z dnia 23 grudnia 1999 r. o ubezpieczeniu emerytalnym i rentowym)*

W. SŁOWACJA

- a) *korekta przyznana przed dniem 1 stycznia 2004 r. w przypadku emerytur stanowiących jedyne źródło dochodu*
- b) *renta przyznana przed dniem 1 stycznia 2004 r.*

X. FINLANDIA

- a) *zasiłek mieszkaniowy dla emerytów i rencistów (ustawa w sprawie zasiłku mieszkaniowego dla emerytów i rencistów, 571/2007)*
- b) *świadczenie wspierające wejście na rynek pracy (ustawa o zasiłkach dla bezrobotnych 1290/2002)*
- c) *specjalna pomoc dla imigrantów (ustawa o specjalnej pomocy dla imigrantów, 1192/2002)*

Y. SZWECJA

- a) *Dodatki mieszkaniowe dla osób otrzymujących emerytury lub renty (ustawa 2001:761)*
- b) *pomoc finansowa dla osób starszych (ustawa 2001:853)*

Z. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

- a) *państwowy kredyt emerytalno-rentowy (ustawa z 2002 r. o państwowym kredycie emerytalno-rentowym (Irlandia Północna))*
- b) *zasiłki dla poszukujących pracy uzależnione od wysokości dochodu (ustawa z 1995 r. o poszukujących pracy i rozporządzenie z 1995 r. o poszukujących pracy (Irlandia Północna))*
- c) *dodatek do dochodu (ustawa z 1992 r. o składkach i świadczeniach z zabezpieczenia społecznego i ustawa z 1992 r. o składkach i świadczeniach z zabezpieczenia społecznego (Irlandia Północna))*
- d) *zasiłek dla osób niepełnosprawnych — część dotycząca przemieszczania się (ustawa z 1992 r. o składkach i świadczeniach z zabezpieczenia społecznego i ustawa z 1992 r. o składkach i świadczeniach z zabezpieczenia społecznego (Irlandia Północna))*

Środa, 9 lipca 2008 r.

11. Załącznik XI otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK XI

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE STOSOWANIA USTAWODAWSTW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(art. 51 ust. 3 i art. 56 ust. 1 i art. 83)

A. BELGIA

Brak

B. BUŁGARIA

Art. 33 ust. 1 bułgarskiej ustawy o ubezpieczeniu zdrowotnym stosuje się do osób, dla których Bułgaria jest właściwym państwem członkowskim zgodnie z rozdziałem I tytułu III niniejszego rozporządzenia.

C. REPUBLIKA CZESKA

Brak

D. DANIA

I

1. a) Do celów wyliczenia wysokości renty na mocy lov om social pension (ustawa o rentach), okresy pracy najemnej lub działalności na własny rachunek, spełnione **na podstawie ustawodawstwa duńskiego** przez pracownika przygranicznego lub pracownika, który udał się do Danii w celu wykonania pracy o charakterze sezonowym, są uznawane za okresy zamieszkania w Danii, spełnione przez współmałżonka pozostałego przy życiu, o ile w tym czasie współmałżonek pozostały przy życiu był związany z wyżej wymienionym pracownikiem przy czym nie miała miejsca separacja od stołu i łóża ani separacja de facto z powodu niedopasowania i pod warunkiem że podczas tych okresów małżonek zamieszkiwał na terytorium innego państwa członkowskiego

Do celów niniejszego ustępu przez „pracę o charakterze sezonowym” należy rozumieć pracę zależną od następstwa pór roku i powtarzającą się automatycznie każdego roku.

b) Do celów wyliczenia wysokości renty na podstawie lov om social pension (ustawa o rentach), okresy pracy najemnej lub działalności na własny rachunek, spełnione **na podstawie ustawodawstwa duńskiego** przed 1 stycznia 1984 r. przez osobę, do której nie stosują się przepisy ust. 2 lit. a) są uznawane za okresy zamieszkania w Danii, spełnione przez współmałżonka pozostałego przy życiu, o ile w tym czasie współmałżonek pozostały przy życiu był związany z wyżej wymienionym pracownikiem przy czym nie miała miejsca separacja od stołu i łóża ani separacja de facto z powodu niedopasowania i pod warunkiem że podczas tych okresów małżonek zamieszkiwał na terytorium innego państwa członkowskiego.

c) Przy uwzględnianiu okresów w ramach przepisów lit. a) i b), nie bierze się pod uwagę okresów, które zbiegają się z okresami uwzględnionymi przy wyliczaniu wysokości świadczenia należnego danej osobie na podstawie ustawodawstwa dotyczącego ubezpieczenia obowiązkowego innego państwa członkowskiego lub z okresami, w których osoba ta otrzymywała świadczenie na podstawie tego ustawodawstwa. Jednakże należy uwzględnić te okresy jeśli roczna kwota wymienionych świadczeń jest niższa niż połowa podstawowej kwoty renty.

2. a) Nie naruszając przepisów art. 6, osoby, które nie wykonywały pracy zarobkowej w jednym lub kilku państwach członkowskich, są uprawnione do renty w Danii jedynie jeśli przebywały lub w dalszym ciągu przebywają na terytorium Danii przez co najmniej trzy lata (pobyt stały), z zastrzeżeniem wymogów duńskiego ustawodawstwa dotyczących ograniczeń wiekowych. Z zastrzeżeniem przepisów art. 4, przepisów art. 7 nie stosuje się do duńskiej renty, do której osoby te posiadają uprawnienia.

b) Wyżej wymienione przepisy nie stosują się do uprawnień do duńskiej renty dla członków rodziny lub osób, które wykonują lub wykonywały pracę zarobkową w Danii, dla studentów lub członków ich rodzin.

Środa, 9 lipca 2008 r.

3. Zasiłek czasowy dla osób bezrobotnych, które zostały objęte *ledighedsydelse* (systemem pracy elastycznej) (ustawa nr 455 z dnia 10 czerwca 1997 r.) podlega przepisom tytułu III, rozdział 6 tego rozporządzenia. W odniesieniu do osób bezrobotnych, udających się do innego państwa członkowskiego, przepisy art. 64 i 65 niniejszego rozporządzenia znajdują zastosowanie w przypadku, gdy dane państwo członkowskie posiada podobne systemy zatrudnienia dla tej samej kategorii osób.

4. W przypadkach gdy osoba otrzymująca duńską rentę otrzymuje również rentę rodzinną w innym państwie członkowskim, dla celów wykonywania duńskiego ustawodawstwa, świadczenia te uznawane są za świadczenia tego samego rodzaju w rozumieniu art. 53 ust. 1, z zastrzeżeniem jednakże iż osoba, której okresy ubezpieczenia lub zamieszkania stanowiły podstawę dla obliczenia renty rodzinnej, posiadała także uprawnienia do duńskiej renty.

E. NIEMCY

1. Nie naruszając przepisów art. 5 lit. a) **niniejszego rozporządzenia oraz** art. 5 ust. 4 pkt 1 Sozialgesetzbuch VI (Kodeks Prawa Socjalnego tom VI), **osoba otrzymująca pełną emeryturę na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego może wystąpić o objęcie ubezpieczeniem obowiązkowym w ramach niemieckiego systemu ubezpieczeń emerytalno-rentowych..**

2. Nie naruszając przepisów art. 5 lit. a) niniejszego rozporządzenia oraz **art. 7 ust. 1 i 3** SGB VI, osoba ubezpieczona obowiązkowo w innym państwie członkowskim lub otrzymująca emeryturę na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego może przystąpić do systemu ubezpieczenia dobrowolnego w Niemczech.

3. **Do celów przyznania świadczeń pieniężnych na mocy SGB V paragraf 47 ust. 1, SGB VII paragraf 47 ust. 1 i Reichsversicherungsordnung (cesarski system ubezpieczeń) paragraf 200 ust. 2 ubezpieczonym mieszkającym w innym państwie członkowskim, w niemieckich systemach ubezpieczeń oblicza się płacę netto, która jest wykorzystywana do oszacowania świadczeń tak, jakby ubezpieczony(-a) mieszkał w Niemczech, chyba że ubezpieczony(-a) wystąpi o oszacowanie na podstawie płacy netto, którą obecnie otrzymuje.**

4. Obywatele innych państw członkowskich, których miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu znajduje się poza terytorium Niemiec i którzy spełniają ogólne warunki niemieckiego systemu ubezpieczeń emerytalno-rentowych, mogą wpłacać do niego składki dobrowolne jedynie wówczas, gdy byli dobrowolnie lub obowiązkowo ubezpieczeni na jakimś wcześniejszym etapie w niemieckim systemie ubezpieczeń emerytalno-rentowych; powyższe ma również zastosowanie do bezpaństwowców i uchodźców, których miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu znajduje się w innym państwie członkowskim.

5. *Pauschale Anrechnungszeit* (okres naliczania ryczałtowego), zgodnie z przepisami art. 253 Sozialgesetzbuch VI (Kodeks Prawa Socjalnego, tom VI), ustalany jest wyłącznie w odniesieniu do okresów niemieckich.

6. **Jeżeli do ponownego obliczenia świadczenia** ma zastosowanie obowiązujące w dniu 31 grudnia 1991 r. niemieckie ustawodawstwo w dziedzinie emerytur i rent, do celów uwzględnienia niemieckich Ersatzzeiten (okresy zastępcze) stosuje się wyłącznie niemieckie ustawodawstwo.

7. **Ustawodawstwo niemieckie dotyczące wypadków przy pracy i chorób zawodowych, za które należy się odszkodowanie na podstawie ustawy o rentach zagranicznych, oraz dotyczące świadczeń za okresy ubezpieczenia, które można zaliczyć na podstawie ustawy o rentach zagranicznych na obszarach wymienionych w paragrafie 1 ust. 2 pkt 3 Bundesvertriebenengesetz (ustawy o wysiedlonych i uchodźcach) zachowuje zastosowanie w ramach zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia niezależnie od przepisów paragrafu 2 Fremdrentengesetz (ustawy o rentach zagranicznych).**

8. **Aby obliczyć teoretyczną wysokość świadczenia, o której mowa w art. 52 ust. 1 lit. b) ppkt (i) rozporządzenia, w systemach emerytalno-rentowych wolnych zawodów, właściwa instytucja przyjmuje — dla każdego roku ubezpieczenia ukończonego na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego — za podstawę średnie należne roczne świadczenie, do którego prawo zainteresowany nabył w okresie podlegania właściwej instytucji przez opłacanie składek.**

Środa, 9 lipca 2008 r.

F. ESTONIA

Dla celów obliczenia zasiłku rodzicielskiego, okresy pracy w państwach członkowskich innych niż Estonia uznaje się za oparte na tej samej średniej kwocie podatku socjalnego, jak kwota płacona w ciągu okresów zatrudnienia w Estonii, z którymi okresy te są sumowane. Jeśli w ciągu roku referencyjnego dana osoba była zatrudniona tylko w innych państwach członkowskich, uznaje się, że obliczenie zasiłku opiera się na średnim podatku socjalnym płaconym w Estonii pomiędzy rokiem referencyjnym a urlopem macierzyńskim.

G. GRECJA

1. *Ustawa nr 1469/84 dotycząca dobrowolnego przystąpienia do systemu ubezpieczenia emerytalno-rentowego dla obywateli greckich i obcokrajowców pochodzenia greckiego ma zastosowanie do obywateli innych państw członkowskich, bezpaństwowców i uchodźców, jeżeli dane osoby, bez względu na ich miejsce zamieszkania lub pobytu, na pewnym etapie obowiązkowo lub dobrowolnie przystąpiły do greckiego systemu ubezpieczeń emerytalno-rentowych.*

2. *Z zastrzeżeniem art. 5 lit. a) rozporządzenia i art. 34 ustawy nr 1140/81, osoba, która otrzymuje rentę z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej na mocy ustawodawstwa innego państwa członkowskiego, może wystąpić o objęcie obowiązkowym ubezpieczeniem na mocy ustawodawstwa stosowanego przez system ubezpieczeń rolniczych w zakresie, w jakim osoba ta prowadzi działalność objętą zakresem tego ustawodawstwa.*

H. HISZPANIA

I

1. Do celów wykonania przepisów **art. 52 ust. 1 lit. b) ppkt (i)** rozporządzenia lata brakujące do osiągnięcia przez pracownika wieku emerytalnego, uprawniającego do przejścia na dobrowolną lub obowiązkową emeryturę, określone w **art. 31 ust. 4 skonsolidowanej wersji** Ley de Clases Pasivas del Estado (ustawy o emerytach państwowych), zostaną uwzględnione jako ***lata faktycznej służby państwowej*** jedynie wtedy, gdy w chwili ***nastąpienia zdarzenia***, w wyniku którego należna jest renta inwalidzka lub świadczenie z tytułu śmierci, beneficjent był objęty w Hiszpanii specjalnym systemem dla urzędników służby cywilnej lub wykonywał działalność, ***na którą system został rozszerzony, lub wykonywał działalność, która — jeżeli byłaby wykonywana w Hiszpanii — wymagałaby objęcia go specjalnym systemem państwowym dla urzędników służby cywilnej, pracowników sił zbrojnych lub wymiaru sprawiedliwości.***

2. a) Na mocy art. 56 ust. 1 lit. c) ustalanie wysokości teoretycznego świadczenia hiszpańskiego dokonywane jest na podstawie rzeczywistych składek ubezpieczonego, w ciągu lat poprzedzających bezpośrednio wpłatę ostatniej składki na rzecz hiszpańskiego systemu zabezpieczenia społecznego. W przypadku gdy do obliczania podstawowej kwoty emerytury konieczne jest uwzględnienie okresów ubezpieczenia i/lub zamieszkania spełnionych na podstawie ustawodawstwa innych państw członkowskich, do wyżej wymienionych okresów stosowana jest wysokość składki w Hiszpanii, najbardziej zbliżona w czasie okresom odniesienia, przy uwzględnieniu wskaźnika wzrostu cen detalicznych.

|| b) Kwota uzyskanej emerytury powiększa się o kwotę podwyżek i rewaloryzacji obliczanych na każdy kolejny rok dla emerytur tego samego rodzaju.

3. Okresy spełnione w innym państwie członkowskim, które muszą być obliczane w specjalnym systemie dla urzędników służby cywilnej, sił zbrojnych i wymiaru sprawiedliwości, są traktowane w ten sam sposób, do celów art. 56 rozporządzenia, jak okresy najbardziej zbliżone w czasie spełnione w ramach służby cywilnej w Hiszpanii.

Środa, 9 lipca 2008 r.

4. Kwoty dodatkowe za wiek, o którym mowa w drugim przepisie przejściowym ustawy ogólnej o ubezpieczeniach społecznych, dotyczą wszystkich beneficjentów rozporządzenia, którzy mają składki na swoje nazwisko opłacane zgodnie z ustawodawstwem hiszpańskim sprzed dnia 1 stycznia 1967 r.; jedynie do niniejszych celów wyklucza się możliwość tego, by na mocy art. 5 rozporządzenia okresy ubezpieczenia zaliczone w innym państwie członkowskim przed wspomnianą datą traktować tak samo, jakby składki były opłacane w Hiszpanii. Datą odniesienia, która zastąpi dzień 1 stycznia 1967 r., będzie na użytek systemu specjalnego dla marynarzy dzień 1 sierpnia 1970 r., a na użytek systemu specjalnego systemu zabezpieczenia społecznego dla górnictwa węglowego — dzień 1 kwietnia 1969 r.

I. FRANCJA

1. Obywatele innych państw członkowskich, których miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu znajduje się poza terytorium Francji i którzy spełniają ogólne warunki francuskiego systemu ubezpieczeń emerytalno-rentowych, mogą wpłacać do niego składki dobrowolne jedynie wówczas, gdy podlegali dobrowolnemu lub obowiązkowemu ubezpieczeniu na jakimś wcześniejszym etapie we francuskim systemie ubezpieczeń emerytalno-rentowych; powyższe ma również zastosowanie do bezpaństwowców i uchodźców, których miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu znajduje się w innym państwie członkowskim.

2. W przypadku osób otrzymujących świadczenia rzeczowe we Francji na mocy przepisów art. 17, 24 lub 26 rozporządzenia, których miejscem zamieszkania są departamenty Haut-Rhin, Bas-Rhin lub Moselle, świadczenia rzeczowe udzielane w imieniu instytucji innego państwa członkowskiego, które ponosi koszt tych świadczeń, obejmują świadczenia udzielane zarówno w ramach ogólnego systemu ubezpieczeń na wypadek choroby oraz w ramach lokalnego systemu obowiązkowego dodatkowego ubezpieczenia na wypadek choroby na terenie Alsace-Moselle (Alzacja i Mozela).

3. Francuskie ustawodawstwo mające zastosowanie do osób, które są lub były zatrudnione w charakterze pracownika najemnego lub osób, które prowadzą lub prowadziły działalność na własny rachunek, dla celów stosowania przepisów tytułu III rozdział 5 rozporządzenia, obejmują zarówno zasady podstawowego systemu (systemów) ubezpieczenia emerytalnego oraz systemu (systemów) dodatkowej emerytury, którym dana osoba podlegała.

J. IRLANDIA

1. **Niezależnie od art. 21 ust. 2 i art. 62, aby obliczyć odnośne dochody tygodniowe zaliczalne na poczet ubezpieczenia danej osoby w celu przyznania jej świadczenia chorobowego** lub zasiłku dla bezrobotnych na podstawie irlandzkiego ustawodawstwa, **osobie tej zalicza się** kwotę równą średniej płacy tygodniowej pracowników najemnych w danym roku **za każdy tydzień przepracowany** w charakterze pracownika najemnego na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego w **ww. danym roku**.

2. W przypadku gdy zastosowanie mają przepisy art. 46 rozporządzenia, jeżeli w okresie podlegania ustawodawstwu innego państwa członkowskiego u danej osoby wystąpiła niezdolność do pracy, po której nastąpiło inwalidztwo, Irlandia uwzględni, do celów sekcji 118 ust. 1 lit. a) Social Welfare Consolidation Act, 2005 (ustawa o opiece społecznej (tekst jednolity) z 2005 r.), wszystkie okresy podczas których dana osoba **byłaby** uznawana za niezdolną do pracy na mocy ustawodawstwa irlandzkiego, ze względu na inwalidztwo, które nastąpiło w wyniku wymienionej niezdolności do pracy.

K. WŁOCHY

Brak

L. CYPR

Do celów stosowania przepisów art. 6, 51 oraz 61, w odniesieniu do każdego okresu rozpoczynającego się dnia 6 października 1980 r., lub po tym dniu, każdy tydzień ubezpieczenia na podstawie ustawodawstwa Republiki Cypryjskiej jest określany poprzez podzielenie całkowitej płacy podlegającej ubezpieczeniu w danym okresie przez tygodniową kwotę podstawowej płacy podlegającej ubezpieczeniu mającej zastosowanie w danym roku składkowym, pod warunkiem iż liczba tygodni określonych w ten sposób nie przekracza liczby tygodni kalendarzowych w tym okresie.

Środa, 9 lipca 2008 r.

M. ŁOTWA

Brak

N. LITWA

Brak

O. LUKSEMBURG

Brak

P. WĘGRY

Brak

Q. MALTA

Przepisy szczególne dla urzędników służby cywilnej:

a) Jedynie do celów stosowania art. 49 i 60 rozporządzenia osoby zatrudnione na podstawie ustawy o siłach zbrojnych (rozdział 220 zbioru ustaw Malty), ustawy o policji (rozdział 164 zbioru ustaw Malty) oraz ustawy o więzieniach (rozdział 260 zbioru ustaw Malty) traktuje się jako urzędników służby cywilnej.

b) Świadczenia, które należy wypłacać na podstawie ww. ustaw oraz rozporządzenia o rentach i emeryturach (rozdział 93 zbioru ustaw Malty) uważa się, wyłącznie na potrzeby art. 1 lit. e) rozporządzenia, za szczególne systemy dla urzędników służby cywilnej

R. NIDERLANDY

1. Ubezpieczenia zdrowotne

a) W zakresie uprawnienia do świadczeń rzeczowych na podstawie ustawodawstwa Niderlandów, osoby uprawnione do świadczeń rzeczowych dla celów wykonania przepisów tytułu III rozdział 1 i 2 niniejszego rozporządzenia oznaczają:

i) osoby, które na podstawie art. 2 *Zorgverzekeringswet* (ustawy o ubezpieczeniach zdrowotnych) są zobowiązane do ubezpieczenia się w instytucji świadczącej ubezpieczenia zdrowotne, oraz

ii) **osoby będące członkami rodzin personelu wojskowego w czynnej służbie mieszkających w innym państwie członkowskim oraz** osoby zamieszkujące w innym państwie członkowskim, które w myśl rozporządzenia są uprawnione do opieki zdrowotnej w państwie, w którym zamieszkują, na koszt Niderlandów – o ile osoby takie nie zostały już objęte podpunktem (i).

b) Osoby, o których mowa w ust. 1 lit. a) pkt (i) muszą, zgodnie z przepisami *Zorgverzekeringswet* (ustawy o ubezpieczeniach zdrowotnych), ubezpieczyć się w instytucji świadczącej ubezpieczenia zdrowotne, natomiast osoby, o których mowa w ust. 1 lit. a) pkt (ii) muszą zarejestrować się w *College voor zorgverzekeringen* (Komisji ds. Ubezpieczeń Zdrowotnych).

c) Przepisy *Zorgverzekeringswet* (ustawy o ubezpieczeniach zdrowotnych) oraz *Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten* (ustawy o ogólnym ubezpieczeniu od szczególnych kosztów medycznych) dotyczące odpowiedzialności za opłacanie składek, stosuje się do osób, o których mowa w ust. 1 lit. a) oraz członków ich rodzin. W odniesieniu do członków rodzin składki pobierane są od osoby, której pierwotnie przysługuje prawo do opieki zdrowotnej, **z wyjątkiem członków rodzin personelu wojskowego mieszkających w innym państwie członkowskim, od których składki pobierane są bezpośrednio.**

d) Przepisy *Zorgverzekeringswet* (ustawy o ubezpieczeniach zdrowotnych) dotyczące opóźnionego ubezpieczenia stosuje się, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, w przypadku opóźnionej rejestracji w *College voor zorgverzekeringen* (Komisji ds. Ubezpieczeń Zdrowotnych) w odniesieniu do osób, o których mowa w ust. 1 lit. a) pkt (ii).

Środa, 9 lipca 2008 r.

- e) Osoby uprawnione do świadczeń rzeczowych na podstawie ustawodawstwa państwa członkowskiego innego niż Niderlandy, zamieszkujące lub przebywające czasowo w Niderlandach, są uprawnione do świadczeń rzeczowych zgodnie z polisą oferowaną osobom ubezpieczonym w Niderlandach przez instytucję ich miejsca zamieszkania lub miejsca pobytu, z uwzględnieniem art. 11 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 19 ust. 1 Zorgverzekeringswet (ustawy o ubezpieczeniach zdrowotnych), a także do świadczeń rzeczowych określonych w *Algemene wet bijzondere ziektekosten* (ustawy o ogólnym ubezpieczeniu od szczególnych kosztów medycznych).
- f) Do celów stosowania przepisów art. 23–30 następujące świadczenia (**a także emerytury i renty objęte tytułem III rozdział 4 i 5**) są traktowane jako emerytury lub renty należne na mocy ustawodawstwa niderlandzkiego:
- emerytury i renty przyznane na podstawie ustawy z dnia 6 stycznia 1966 r. o emeryturach i rentach dla urzędników służby cywilnej oraz osób pozostałych przy życiu po ich śmierci (*Algemene burgerlijke pensioenwet*) (niderlandzka ustawa o emeryturach i rentach dla służby cywilnej);
 - emerytury i renty przyznane na podstawie ustawy z dnia 6 października 1966 r. o emeryturach i rentach dla wojskowych oraz osób pozostałych przy życiu po ich śmierci (*Algemene militaire pensioenwet*) (ustawa o emeryturach i rentach dla wojskowych);
 - świadczenia z tytułu niezdolności do pracy, przyznane na podstawie ustawy z dnia 7 czerwca 1972 r. o świadczeniach z tytułu niezdolności do pracy dla wojskowych (*Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen*) (ustawa o świadczeniach z tytułu niezdolności do pracy dla wojskowych);
 - emerytury i renty przyznane na podstawie ustawy z dnia 15 lutego 1967 r. o emeryturach i rentach dla pracowników NV *Nederlandse Spoorwegen* (Kolei Niderlandzkich) i osób pozostałych przy życiu po ich śmierci (*Spoorwegpensioenwet*) (ustawa o rentach i emeryturach kolejowych);
 - emerytury i renty przyznane na podstawie *Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen* (rozporządzenia w sprawie warunków zatrudnienia w Kolejach Niderlandzkich);
 - świadczenia przyznawane emerytom, zanim osiągną wiek emerytalny — 65 lat, w ramach systemu emerytalnego, które mają byłym pracownikom najemnym zapewnić dochód na starość, lub świadczenia zapewniane na wypadek przedwczesnego odejścia z rynku pracy w ramach systemu ustanowionego przez państwo lub na mocy porozumienia branżowego dla osób w wieku co najmniej 55 lat; ■
 - **świadczenia przyznawane wojskowym i urzędnikom służby cywilnej w ramach systemu obowiązującego w przypadku redukcji etatów, przeniesienia na emeryturę oraz wcześniejszej emerytury.**
- g) Dla celów stosowania przepisów tytułu III rozdziału 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, refundacja z tytułu niepobierania świadczeń, przewidziana w systemie niderlandzkim na wypadek ograniczonego korzystania z opieki zdrowotnej, jest uznawana za zasiłek chorobowy w formie pieniężnej.

■

2. Zastosowanie *Algemene Ouderdomswet* (AOW) (niderlandzkiego ustawodawstwa w dziedzinie powszechnego ubezpieczenia emerytalnego)

- a) Nie stosuje się odliczenia, o którym mowa w art. 13 ust. 1 *Algemene Ouderdomswet* (AOW) (niderlandzkiego ustawodawstwa w zakresie powszechnego ubezpieczenia emerytalnego) do lat kalendarzowych przed 1 stycznia 1957 r. w trakcie których osoba uprawniona, niespełniająca koniecznych warunków, aby te lata zostały uznane za okresy ubezpieczenia:
- zamieszkiwała na terytorium Niderlandów między 15 a 65 rokiem życia;
 - zamieszkując na terytorium innego państwa członkowskiego, była zatrudniona w Niderlandach przez pracodawcę, którego siedziba jest w Niderlandach; lub
 - pracowała w innym państwie członkowskim, a okresy tej pracy są uznawane przez niderlandzki system zabezpieczenia społecznego jako okresy ubezpieczenia.

W drodze odstępstwa od przepisów art. 7 AOW, każda osoba zamieszkująca lub pracująca na terytorium Niderlandów, spełniająca powyższe warunki jedynie przed 1 stycznia 1957 r. jest uznawana za osobę uprawnioną do emerytury / renty.

Środa, 9 lipca 2008 r.

- b) Nie stosuje się odliczenia, o którym mowa w art. 13 ust. 1 AOW, do lat kalendarzowych przed 2 sierpnia 1989 r. w trakcie których osoba, w przedziale wiekowym od 15 do 65 lat, żonata/zamężna, nie była ubezpieczona na mocy wyżej wymienionego ustawodawstwa w okresie gdy zamieszkiwała na terytorium państwa członkowskiego innego niż Niemcy, jeżeli te lata kalendarzowe zbiegają się z okresami ubezpieczenia spełnionymi przez jej/jego współmałżonka na podstawie tego ustawodawstwa lub z latami kalendarzowymi, uwzględnianymi na mocy ust. 2 lit. a), pod warunkiem, iż małżeństwo trwało przez cały ten okres.

W drodze odstępstwa od przepisów art. 7 AOW, osobę taką uznaje się za uprawnioną do emerytury/renty.

- c) Nie stosuje się odliczenia, o którym mowa w art. 13 ust. 2 AOW do lat kalendarzowych przed 1 stycznia 1957 r. w trakcie których współmałżonek emeryta/rencisty, niespełniający koniecznych warunków, aby te lata zostały uznane za okresy ubezpieczenia:

- zamieszkiwał na terytorium Niemiec między 15 a 65 rokiem życia;
- zamieszkując na terytorium innego państwa członkowskiego, był zatrudniony w Niemczech przez pracodawcę, którego siedziba jest w Niemczech; lub
- pracował w innym państwie członkowskim, a okresy tej pracy są uznawane przez niemiecki system zabezpieczenia społecznego jako okresy ubezpieczenia.

- d) Nie stosuje się odliczenia, o którym mowa w art. 13 ust. 2 AOW, do lat kalendarzowych przed 2 sierpnia 1989 r., w trakcie których współmałżonek emeryta/rencisty, w wieku od 15 do 65 lat, zamieszkujący na terytorium państwa członkowskiego innego niż Niemcy, nie był ubezpieczony na podstawie wyżej wymienionego ustawodawstwa, jeżeli te lata kalendarzowe zbiegają się z okresami ubezpieczenia spełnionymi przez emeryta/rencistę na podstawie tego ustawodawstwa lub z latami kalendarzowymi, uwzględnianymi na mocy ust. 2 lit. a), pod warunkiem, iż małżeństwo trwało przez cały ten okres.

- e) Przepisów ust. 2 lit. a), b), c) i d) nie stosuje się do okresów, które zbiegają się z:

- okresami uwzględnianymi przy ustalaniu wysokości świadczeń emerytalnych na podstawie ustawodawstwa z dziedziny ubezpieczenia emerytalnego państwa członkowskiego innego niż Niemcy; lub
- okresami, w trakcie których dana osoba otrzymywała emeryturę na podstawie tego ustawodawstwa.

Okresy ubezpieczenia dobrowolnego w ramach systemu innego państwa członkowskiego nie są uwzględniane dla celów wykonania niniejszego przepisu.

- f) Przepisy ust. 2 lit. a), b), c) i d) stosują się jedynie jeśli dana osoba zamieszkiwała na terytorium jednego lub kilku państw członkowskich przez okres sześciu lat od chwili ukończenia 59 lat i jedynie w odniesieniu do okresu stałego pobytu w jednym z tych państw członkowskich.

- g) W drodze odstępstwa od przepisów rozdziału IV AOW, każda osoba zamieszkująca w państwie członkowskim innym niż Niemcy, której współmałżonek objęty jest ubezpieczeniem obowiązkowym w ramach tego ustawodawstwa jest uprawniona do wystąpienia o uzyskanie ubezpieczenia dobrowolnego zgodnie z tym ustawodawstwem dla okresów, w których współmałżonek podlegał ubezpieczeniu obowiązkowemu.

Takie prawo nie wygasa w momencie zakończenia obowiązkowego ubezpieczenia współmałżonka w związku ze śmiercią i w przypadku gdy osoba pozostała przy życiu otrzymuje jedynie świadczenia na mocy Algemene nabestaandenwet (niemieckie ustawodawstwo dotyczące osób pozostałych przy życiu po śmierci żywiciela).

W każdym wypadku, wspomniane prawo w odniesieniu do ubezpieczenia dobrowolnego ustaje z dniem osiągnięcia przez daną osobę wieku 65 lat.

Wysokość składek na ubezpieczenie dobrowolne ustalana jest zgodnie z przepisami dotyczącymi określania wysokości składek na ubezpieczenie dobrowolne zgodnie z AOW. Jednakże jeżeli ubezpieczenie dobrowolne następuje po okresie ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 2 lit. b), wysokość składki jest ustalana zgodnie z przepisami dotyczącymi określania wysokości składek na ubezpieczenie dobrowolne zgodnie z AOW, i uznaje się że uwzględniany dochód został otrzymany na terytorium Niemiec.

Środa, 9 lipca 2008 r.

- h) Prawo, o którym mowa w ust. 2 lit. g) nie przysługuje osobom ubezpieczonym na podstawie ustawodawstwa dotyczącego emerytur i rent rodzinnych innego państwa członkowskiego.
- i) Osoba, która pragnie wystąpić o uzyskanie ubezpieczenia dobrowolnego na mocy przepisów ust. 2 lit. g) zwraca się z takim wnioskiem do Banku Ubezpieczeń Społecznych (Sociale Verzekeringsbank) nie później niż rok od chwili gdy spełniła ona warunki przystąpienia.
- j) Do celów stosowania przepisów art. 52 ust. 1 lit. b) jedynie okresy ubezpieczenia spełnione zgodnie z AOW po zakończeniu 15 roku życia są uwzględniane jako okresy ubezpieczenia.

3. Zastosowanie *Algemene nabestaandenwet* (ANW) (§ niderlandzkie ustawodawstwo dotyczące osób pozostałych przy życiu po śmierci żywiciela)

■

- a) W przypadku gdy współmałżonek pozostały przy życiu jest uprawniony do renty rodzinnej na mocy *Algemene Nabestaandenwet* §ANW§ (*ustawa o pozostałych przy życiu członkach rodziny zmarłego*) zgodnie z **art. 51 ust. 3**, wysokość tej renty ustala się zgodnie z przepisami art. 52 ust. 1 lit. b) **rozporządzenia**.

Do celów stosowania niniejszych przepisów, okresy ubezpieczenia przed 1 października 1959 r. uznaje się również za okresy ubezpieczenia spełnione na podstawie ustawodawstwa niderlandzkiego, jeśli w trakcie tych okresów, osoba ubezpieczona, po ukończeniu 15 lat:

- zamieszkiwała na terytorium Niderlandów, lub
 - zamieszkując na terytorium innego państwa członkowskiego, była zatrudniona w Niderlandach przez pracodawcę, którego siedziba jest w Niderlandach; lub
 - pracowała w innym państwie członkowskim, a okresy tej pracy są uznawane przez niderlandzki system zabezpieczenia społecznego jako okresy ubezpieczenia.
- b) Przy uwzględnianiu okresów zgodnie z ust. 3 lit. b), nie uwzględnia się okresów, które zbiegają się z okresami ubezpieczenia obowiązkowego, spełnionymi na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego dotyczącego rent rodzinnych.
 - c) Do celów stosowania przepisów art. 52 ust. 1 lit. b) jedynie okresy ubezpieczenia spełnione na podstawie ustawodawstwa niderlandzkiego po zakończeniu 15 roku życia są uwzględniane jako okresy ubezpieczenia.
 - d) W drodze odstępstwa od przepisów art. 63a(1) ANW, osoba zamieszkująca w państwie członkowskim innym niż Niderlandy, której współmałżonek objęty jest ubezpieczeniem obowiązkowym w ramach ANW jest uprawniona do wystąpienia o uzyskanie ubezpieczenia dobrowolnego zgodnie z tym ustawodawstwem, pod warunkiem, iż to ubezpieczenie już się rozpoczęło od dnia ... §, ale wyłącznie dla okresów, w których współmałżonek podlegał ubezpieczeniu obowiązkowemu. Takie prawo wygasa w momencie zakończenia obowiązkowego ubezpieczenia współmałżonka w ramach ANW, o ile ubezpieczenie nie zostało zakończone na skutek jego śmierci i w przypadku gdy osoba pozostała przy życiu otrzymuje jedynie świadczenia na mocy ANW.

W każdym wypadku, wspomniane prawo w odniesieniu do ubezpieczenia dobrowolnego ustaje z dniem osiągnięcia przez daną osobę wieku 65 lat.

Wysokość składek na ubezpieczenie dobrowolne ustalana jest zgodnie z przepisami dotyczącymi określania wysokości składek na ubezpieczenie dobrowolne w ramach ANW. Jednakże jeżeli ubezpieczenie dobrowolne następuje po okresie ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 2 lit. b), wysokość składki jest ustalana zgodnie z przepisami dotyczącymi określania wysokości składek na ubezpieczenie dobrowolne w ramach ANW, i uznaje się, że uwzględniany dochód został otrzymany na terytorium Niderlandów.

4. Zastosowanie niderlandzkiego ustawodawstwa w zakresie niezdolności do pracy

■

- a) **W przypadku gdy** na mocy **art. 51 ust. 3 rozporządzenia** dana osoba jest uprawniona do niderlandzkich świadczeń z tytułu inwalidztwa, dla określenia wysokości tego świadczenia kwotę, o której mowa w art. 52 ust. 1 lit. b) ustala się:

Środa, 9 lipca 2008 r.

- i) jeżeli przed wystąpieniem niezdolności do pracy zainteresowany wykonywał ostatnio pracę najemną w rozumieniu art. 1 lit. a) zgodnie z:
- przepisami określonymi w Wet op arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO) (ustawa o niezdolności do pracy), jeżeli niezdolność do pracy wystąpiła przed 1 stycznia 2004 r., lub
 - ustawą *Wet Werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA)* (ustawa o pracy i dochodzie w zależności od zdolności do pracy) - o ile niezdolność do pracy wystąpiła w lub po dniu 1 stycznia 2004 r.
- ii) jeżeli przed wystąpieniem niezdolności do pracy osoba prowadziła ostatnio działalność na własny rachunek w rozumieniu art. 1 lit. b), to zgodnie z ustawą *Wet arbeidsongeschiktheid-sverzekering zelfstandigen (WAZ)* (ustawa o niezdolności do pracy w przypadku osób prowadzących działalność na własny rachunek) — o ile niezdolność do pracy wystąpiła przed dniem 1 sierpnia 2004 r.
- b) Przy ustalaniu wysokości świadczeń na mocy WAO, WIA lub WAZ, instytucje niderlandzkie uwzględniają:
- okresy pracy zarobkowej i okresy równorzędne, spełnione w Niderlandach przed 1 lipca 1967 r.;
 - okresy ubezpieczenia spełnione zgodnie z WAO;
 - okresy ubezpieczenia spełnione przez daną osobę, po ukończeniu 15 lat, zgodnie z ustawą *Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (AAW)* (ustawa ogólna o niezdolności do pracy), o ile nie zbiegają się one z okresami ubezpieczenia spełnionymi zgodnie z WAO;
 - okresy ubezpieczenia spełnione zgodnie z WAZ.
 - okresy ubezpieczenia spełnione zgodnie z WIA.

I

S. AUSTRIA

1. Jeżeli chodzi o nabywanie okresów ubezpieczenia emerytalno-rentowego, to uczęszczanie do szkoły lub podobnej placówki edukacyjnej w innym państwie członkowskim jest uznawane za równoważne uczęszczaniu do szkoły lub instytucji edukacyjnej zgodnie z art. 227 ust. 1 pkt 1 i art. 228 ust. 1 pkt 3 Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG) (ustawa w sprawie ubezpieczenia społecznego), art. 116 ust. 7 Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (GSVG) (ustawa federalna w sprawie ubezpieczenia społecznego osób pracujących w handlu) oraz art. 107 ust. 7 Bauern-Sozialversicherungsgesetz (BSVG) (ustawa w sprawie ubezpieczenia społecznego rolników) w przypadku gdy zainteresowana osoba w którymś momencie podlegała ustawodawstwu austriackiemu ze względu na wykonywanie pracy najemnej lub pracy na własny rachunek, a specjalne składki przewidziane w art. 227 ust. 3 ASVG, art. 116 ust. 9 GSVG i art. 107 ust. 9 BSVG zostały opłacone za nabycie takich okresów edukacji.

I

2. W celu wyliczenia świadczenia proporcjonalnego określonego w art. 52 ust. 1 lit. b), specjalne zwiększenie wysokości składek na dodatkowe ubezpieczenie i na dodatkowe świadczenia dla górników na podstawie ustawodawstwa austriackiego nie są brane pod uwagę. W takich przypadkach świadczenie proporcjonalne wyliczone bez uwzględnienia wymienionych składek jest, w zależności od przypadku, powiększone o utrzymane na niezmiennym poziomie specjalne zwiększenie wysokości składek na dodatkowe ubezpieczenie i na dodatkowe świadczenia dla górników.

3. W sytuacji gdy, zgodnie z art. 6, okresy zastępcze w ramach austriackiego systemu ubezpieczenia emerytalno-rentowego zostały spełnione, lecz fakt ten nie może stanowić podstawy do wyliczenia świadczeń na mocy art. 238 i 239 Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG) (ustawa w sprawie ubezpieczenia społecznego), art. 122 i 123 Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (GSVG) (ustawa federalna w sprawie ubezpieczenia społecznego osób pracujących w handlu) i art. 113 i 114 Bauern-Sozialversicherungsgesetz (BSVG) (ustawa w sprawie ubezpieczenia społecznego rolników), wykorzystuje się podstawę wyliczenia odnoszącą się do okresu opieki nad dziećmi na mocy art. 239 ASVG, art. 123 GSVG i art. 114 BSVG.

I

Środa, 9 lipca 2008 r.

T. POLSKA.

Brak

U. PORTUGALIA

Brak

V. RUMUNIA

Brak

W. SŁOWENIA

Brak

X. SŁOWACJA

Brak

Y. FINLANDIA

■

1. W celu ustalenia uprawnienia i wyliczenia kwoty fińskiej krajowej emerytury lub renty zgodnie z art. 52-54, emerytury lub renty uzyskane na mocy ustawodawstwa innego państwa członkowskiego są traktowane w taki sam sposób jak emerytury lub renty uzyskane na podstawie ustawodawstwa fińskiego.

2. Przy stosowaniu art. 52 ust. 1 lit. b) pkt (i) na potrzeby obliczania zarobków za okres hipotetyczny zgodnie z fińskim ustawodawstwem dotyczącym emerytur i rent uzależnionych od zarobków w sytuacji, gdy w odniesieniu do danej osoby zalicza się okresy ubezpieczenia emerytalnego wynikające z wykonywania pracy najemnej lub prowadzenia działalności na własny rachunek w innym państwie członkowskim do okresu referencyjnego w myśl fińskiego ustawodawstwa, zarobki za okres hipotetyczny są równorzędne sumie zarobków uzyskanych w ciągu części okresu referencyjnego w Finlandii, podzielonej przez liczbę miesięcy objętych okresami ubezpieczenia w Finlandii w ciągu okresu referencyjnego.

Z. SZWECJA

1. W przypadku gdy świadczenie z tytułu urlopu rodzicielskiego jest wypłacane zgodnie z przepisami art. 67 na rzecz członka rodziny, który nie jest zatrudniony, świadczenie z tytułu urlopu rodzicielskiego jest wypłacane w kwocie, której wysokość odpowiada podstawowemu lub najniższemu poziomowi.

2. **Do celów obliczenia wysokości świadczenia z tytułu urlopu rodzicielskiego zgodnie z rozdziałem 4 ust. 6 Lag (1962:381) om allmän försäkring (ustawa o powszechnym ubezpieczeniu) dla osób, którym przysługuje związane z wykonywaniem pracy świadczenie z tytułu urlopu rodzicielskiego, zastosowanie ma następująca zasada:**

W przypadku rodzica, którego dochód uprawniający go do świadczenia z tytułu choroby obliczany jest na podstawie dochodu z pracy zarobkowej wykonywanej w Szwecji, wymóg ubezpieczenia w celu uzyskiwania świadczeń z tytułu choroby powyżej minimalnego poziomu przez okres co najmniej 240 następujących po sobie dni poprzedzających narodziny dziecka uważa się za spełniony, jeżeli we wspomnianym okresie dochód tej osoby z pracy zarobkowej wykonywanej w innym państwie członkowskim odpowiada ubezpieczeniu powyżej poziomu minimalnego.

3. Przepisy niniejszego rozporządzenia, dotyczące sumowania okresów ubezpieczenia **lub okresów zamieszkania**, nie mają zastosowania do przejściowych przepisów szwedzkiego ustawodawstwa dotyczącego uprawnień do emerytur gwarancyjnych dla osób urodzonych w 1937 r. lub przed tym rokiem, które zamieszkiwały w Szwecji przez określony okres przed ubieganiem się o emeryturę (ustawa 2000:798).

4. Dla celów obliczenia hipotetycznego dochodu na potrzeby zasiłku chorobowego uzależnionego od **dochodu** oraz zasiłku z tytułu nieaktywności, uzależnionego od **dochodu**, zgodnie z rozdziałem 8 Lag (1962:381) om allmän försäkring (ustawa o powszechnym ubezpieczeniu) stosuje się następujące zasady:

Środa, 9 lipca 2008 r.

- a) w sytuacji, gdy osoba ubezpieczona w okresie referencyjnym podlegała również ustawodawstwu jednego lub kilku innych państw członkowskich z tytułu wykonywania pracy najemnej lub prowadzenia działalności na własny rachunek, dochód osiągnięty w danym państwie lub państwach członkowskich jest uznawany za równorzędny średniemu dochodowi brutto osiągniętemu przez osobę ubezpieczoną w Szwecji w ciągu części okresu referencyjnego w Szwecji, obliczonemu poprzez podzielenie zarobków w Szwecji przez liczbę **lat**, w ciągu których zarobki te zostały uzyskane;
- b) w sytuacji, gdy świadczenia te są obliczane zgodnie z art. 46, a dane osoby nie są ubezpieczone w Szwecji, okres referencyjny jest ustalany zgodnie z rozdziałem 8 sekcje 2 i 8 wyżej wymienionej ustawy, tak jakby dane osoby były ubezpieczone w Szwecji. Jeśli dana osoba nie osiąga dochodu uprawniającego do emerytury w ciągu tego okresu zgodnie z ustawą o emeryturach **naliczanych na podstawie dochodu** (1998:674), zezwala się, aby okres referencyjny biegł od wcześniejszego momentu, kiedy dana osoba ubezpieczona uzyskiwała dochód z **działalności** zarobkowej w Szwecji.
5. a) W celu obliczenia hipotetycznego **kapitału emerytalno-rentowego** na potrzeby renty rodzinnej uzależnionej od **dochodu** (ustawa 2000:461) w sytuacji, w której nie jest spełniony zawarty w szwedzkim ustawodawstwie wymóg uprawnienia do renty w odniesieniu do przynajmniej trzech z pięciu lat kalendarzowych bezpośrednio poprzedzających śmierć osoby ubezpieczonej (okres referencyjny), uwzględnia się również okresy ubezpieczenia spełnione w innych państwach członkowskich, tak jakby były one spełnione w Szwecji. Okresy ubezpieczenia w innych państwach członkowskich są uznawane za ustalone w oparciu o średnią szwedzką podstawę emerytury. Jeśli dana osoba ukończyła w Szwecji tylko jeden rok z podstawą do emerytury, każdy okres ubezpieczenia w innym państwie członkowskim będzie uznawany za stanowiący tę samą ilość.
- b) W celu obliczenia hipotetycznych jednostek rozliczeniowych na potrzeby rent wdowich w przypadkach, kiedy śmierć nastąpiła w dniu 1 stycznia 2003 r. lub po tym dniu, w sytuacji, w której nie jest spełniony zawarty w szwedzkim ustawodawstwie wymóg uzyskiwania jednostek rozliczeniowych na potrzeby renty w odniesieniu do co najmniej dwóch z czterech lat bezpośrednio poprzedzających śmierć osoby ubezpieczonej (okres referencyjny), a okresy ubezpieczenia zostały spełnione w innym państwie członkowskim w ciągu okresu ubezpieczenia, uznaje się, że lata te są oparte na tych samych jednostkach rozliczeniowych na potrzeby renty, co rok w Szwecji.

ZA. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

1. W przypadku gdy, zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa, osoba może być uprawniona do emerytury jeżeli:

a) składki byłego małżonka tej osoby zostały uwzględnione, tak jakby stanowiły składki danej osoby; lub

b) odpowiednie warunki dotyczące składek są spełnione przez obecnego lub byłego małżonka tej osoby,

wtedy, niezależnie od zaistniałej sytuacji pod warunkiem, że obecny lub były małżonek wykonuje lub wykonywał pracę najemną lub na własny rachunek oraz podlegał ustawodawstwu co najmniej dwóch państw członkowskich, przepisy rozdziału 5 tytułu III niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie w celu określenia uprawnienia zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa. W takiej sytuacji, odniesienia w wymienionym rozdziale 5 do „okresów ubezpieczenia” są uważane za odniesienia do okresów ubezpieczenia spełnionych przez:

i) obecnego lub byłego małżonka, jeżeli roszczenie zgłasza:

— mężatka; lub

— osoba, której małżeństwo ustało z innych powodów niż śmierć małżonka; lub

ii) byłego małżonka, jeżeli roszczenie zgłasza:

— wdowiec, który bezpośrednio przed osiągnięciem wieku emerytalnego nie jest uprawniony do zasiłku dla owdowiałego rodzica; lub

— wdowa, która na krótko przed osiągnięciem wieku emerytalnego nie jest uprawniona do zasiłku dla owdowiałych matek, zasiłku dla owdowiałego rodzica lub renty wdowiej lub która jest uprawniona jedynie do renty wdowiej związanej z wiekiem, której wysokość ustalana jest zgodnie z art. 52 ust. 1 lit. b), i do tego celu „renta wdowia związana z wiekiem” oznacza rentę wdowią wypłacaną po obniżonej stawce zgodnie z sekcją 39 ust. 4 Social Security Contributions and Benefits Act 1992 (ustawa z 1992 r. o składkach i świadczeniach zabezpieczenia społecznego).

Środa, 9 lipca 2008 r.

2. W celu stosowania art. 6 **rozporządzenia** do przepisów regulujących uprawnienia do dodatku pielęgnacyjnego, zasiłku z tytułu opieki nad inwalidą i zasiłku dla osoby niepełnosprawnej, okres zatrudnienia, prowadzenia działalności na własny rachunek lub zamieszkania, spełniony na terytorium państwa członkowskiego innego niż Zjednoczone Królestwo, jest uwzględniany w stopniu niezbędnym do spełnienia warunków dotyczących **wymaganych okresów** obecności w Zjednoczonym Królestwie, przed dniem, w którym po raz pierwszy zaistniało uprawnienie do świadczenia, o którym mowa.

3. **Do celów art. 7 rozporządzenia w przypadku** świadczeń pieniężnych z tytułu inwalidztwa, emerytalnych lub rent rodzinnych, rent z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej oraz świadczeń z tytułu śmierci, **każdy beneficjent na mocy ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa**, który przebywa na terytorium innego państwa członkowskiego, **jest uznawany podczas tego pobytu za przebywającego na terytorium tego innego państwa członkowskiego**.

4. W przypadku gdy zastosowanie ma art. 46, jeżeli zainteresowana osoba, w okresie podlegania ustawodawstwu innego państwa członkowskiego, utraciła zdolność do pracy, po czym nastąpiło inwalidztwo, Zjednoczone Królestwo uwzględni, do celów sekcji 30A ust. 5 Social Security Contributions and Benefits Act 1992 (ustawa z 1992 r. o składkach i świadczeniach zabezpieczenia społecznego), wszystkie okresy podczas których zainteresowana osoba otrzymywała, z tytułu wymienionej niezdolności do pracy:

- a) świadczenia pieniężne z tytułu choroby lub zastępujące je wynagrodzenie,
- b) świadczenia w rozumieniu rozdziałów 4 i 5 tytułu III przyznane z tytułu inwalidztwa, które nastąpiło po wymienionej niezdolności do pracy,

zgodnie z ustawodawstwem innego państwa członkowskiego, tak jakby były one okresami świadczeń z tytułu krótkoterminowej niezdolności do pracy wypłacanych na mocy sekcji 30A ust. 1-4 Social Security Contributions and Benefits Act 1992 (ustawa z 1992 r. o składkach i świadczeniach zabezpieczenia społecznego).

5. Podczas stosowania art. 46, należy uwzględnić jedynie te okresy, w których dana osoba była niezdolna do pracy w rozumieniu ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa.

6. a) Aby obliczyć współczynnik zarobków w celu określenia uprawnienia do świadczeń przewidzianych na mocy ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa, w odniesieniu do każdego tygodnia zatrudnienia w charakterze pracownika najemnego zgodnie z ustawodawstwem innego państwa członkowskiego, który rozpoczął się podczas odpowiedniego roku podatkowego w rozumieniu ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa, uważa się, że zainteresowana osoba opłaciła składki jako pracownik najemny lub otrzymuje zarobki, od których opłacono składki, na podstawie zarobków równych dwóm trzecim górnej granicy zarobków dla tego roku.

b) Do celów art. 52 ust. 1 lit. b) pkt (ii):

- i) w przypadku gdy w jakimkolwiek roku podatkowym rozpoczynającym się 6 kwietnia 1975 r. lub po tym dniu, osoba prowadząca działalność jako pracownik najemny spełniła okresy ubezpieczenia, zatrudnienia lub zamieszkania wyłącznie w państwie członkowskim innym niż Zjednoczone Królestwo i w przypadku gdy stosowanie powyższego pkt 1 powoduje, że ten rok jest uwzględniany jako rok kwalifikujący w rozumieniu ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa do celów art. 52 ust. 1 lit. b) pkt (i), uważa się, że pracownik był ubezpieczony przez 52 tygodnie tego roku w innym państwie członkowskim;
- ii) w przypadku gdy jakikolwiek rok podatkowy rozpoczynający się 6 kwietnia 1975 r. lub później, nie jest uwzględniany jako rok kwalifikujący w rozumieniu ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa do celów art. 52 ust. 1 lit. b) pkt (i), wszystkie okresy ubezpieczenia, zatrudnienia lub zamieszkania spełnione w tym roku nie są brane pod uwagę.

c) Do celów przeliczenia współczynnika zarobków na okresy ubezpieczenia, współczynnik zarobków uzyskany w odpowiednim roku podatkowym, w rozumieniu ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa, zostaje podzielony przez dolny limit zarobków na ten rok. Wynik należy przedstawić jako liczbę całkowitą, z pominięciem części ułamkowych. Obliczoną w ten sposób liczbę uważa się za liczbę reprezentującą pełne tygodnie ubezpieczenia spełnione zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa w tym roku, przy czym liczba ta nie może przekraczać liczby tygodni, w czasie których dana osoba podlegała temu ustawodawstwu.”